תתופא ותקוס לקצך ענו אגלו אאסי

סכום הפסוקים שלספר שלש מאות
ושבעה וחמשים סימן שנ״ז

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש
המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים
ומאה מדינה חמשה כתיב בהון ויהי
בימי ואנון לשון וי ואלין אנון ויהי
בימי אמרפל ומא ויהוה ביומי אמרפל
דאתכנשו מלכין ולא הוו בעלמא
עד דאתא אמרפל ויהי בימי שפט
השופטים ויהוה ביומיהון אמטול
דהוה כפנא בארעא דכתיב ויהי רעב
בארץ ויהי בימי אחז ויהוה ביומי אחז
מה כתיב תמן נעלה ביהודה ונקיצנה
מיכן אתיליה כולהון דכתיב בהון ויהי
בימי לישן דוי הוא ויהי בימי יהויקים
ויהוה ביומוהי דכתיב ראיתי את הארץ
והנה תהו ובהו והוה מן יומי עלמא מן
שנין קדמאיתא כד הוו עתידין אתיין
על בית ישראל הוו מצליין קדם אבו
הון די בשמיא ועני יתהון דכתיב והיה
טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים
ואני אשמע ווי הוה ביומוהי הוא אחש

חד מן עשרה מלכין דמלכו ועתידין
ימלכו בעלמא ואלין אנון מלכותא
קדמאה דמלך מרלכא דיי צבאות
דבעגלא תתגלי מלכותיה תנינא נמרוד
תליתאה דפרעה רביעאה דישראל
חמישאה דנבוכדנצר שתיתאה
דאחשורוש שביעאה דכורש תמינאה
דרומי תשיעאה דמשיחא בר דויד
עשיראה דמלך מרלכא יי צבאות
יתרומם ויתעלה דבעגלא תתגלי
מלכותיה על דיירי ארעא כי מטת
מלכות בבל למיברא לארעא ושולטניה
לא עדוי מניה ולא הוו ידעי אנשי
מדינתא מן ישוון עליהון מלך
וכד מית נבוכדנצר מלכא וכבר קם
אויל מרודך בריה בתריה ולא הוו
צביין אינשי מדינתא למיקמא
יתיה מלכא עליהון כרם מתיבין ואמ
רין ליה נבוכדנצר אבוך לא הוה מוריה
עם בני אנשא והיך מקימין אנחנא
יתך מלכא עלנא ויקטול יתן וכד שמע
אויל מרודך ית פתגמיא האלין דבני
מדינתא אמרין ליה מתיב ואמר
נבוכדנצר אבי מית וטריד מן עלמא

ויהי בימי ה׳ וסימנה׳ ויהי בימי אמרפל מלך שנער ויהי בימי שפט השפטים ויהי בימי אחז ויהי בימי יהויקים ויהי בימי אחשורוש וכולה לשון וי

ועד כען לא אתון מהימנין מתיבין
ואמרין ליה נבוכדנצר אבוך ארגיש
ית ארעא כולה וית מלכיא כולהון
דעלוהי כתיב מפרש ואמר הזה האיש
מרגיז הארץ מרעיש ממלכות מה
עבד אויל מרודך בההיא שעתא על
לבית גנזי מלכא ונסיב מתמן שלשלן
דפרזל ורמא בעקבוי דנבוכדנצר
אבוהי ונגריה ואפיק יתיה מן קבריה
ועלוהי מפרש כתבא ואתה השלכת
מקברך וכד חזו אנשי מדינתא דעבד
אויל מרודך רעות אבוהי די בשמיא
קמו כל אנשי מדינתא בחדוא רבא
ולבישו ית אויל מרודך ארגונא טבא
דמלכותא ויהבו ליה יקר סגיא ורבו
יתירא מתיב דניאל גברא חמידתא
ואמר לא אויל מרודך לא נפק אסירא
מביתיה לעלם דכן כתיב אסיריו לא
פתח ביתה כד נתחייבו ישראל נתגבר
וסליק עליהון נבוכדנצר אבוך ואחריב
ית ארעא דישראל ובז ית קרתא דירו׳
וקלייה ואוקיד ית בית מקדשא דיי׳
בנורא ואגלי ית עמא בית ישראל
ואיתי יתיה לבבל ואגלי עמהון מלכא

דפתיה והודה יהויכין ואסר יתיה בבית
אסירין תלתין ושבע שנין מן קדם
דלא שם עלוהי רעות אבוהי די בשמיא
ואף נבוכדנצר אבוך אתגבר בלביה
ואמר לית מלכא שליטא בכל עלמא
אלא אנא וכן כתבא מפרש עלוהי
ואמר אעלה על במתי עב אדמה
לעליון בשעתא ההיא עבד אויל מרו׳
רעות אבוהי די בשמיא ועל לבי אסירי
ואפיק מתמן יהויכין בר יאשיהו
מלכא דבית יהודה ואפיק עמיה כל
אסיריא מה עבד אויל מרודך בההיא
שעתא על לבי גנזי מלכא ואפיק
מתמן כל משחנין טבין וכל בוסמין
ואסחי יתיה ואלביש יתיה לבושין
דמלכותא ואכל לחים תדירא קדמוהי
ודריוש מדאה קביל מלכותא הוא
אחשורוש בר כורש מלכא פרסאה
בר דריוש מדאה הוא אחשורוש
דאמר לאתייא חמרין מן מאה ועשר
ושבע מדינן למאה ועשרין ושבע
מלכין דגינין קדמוהי דישתי כל גבר
וגבר מן חמר מדינתיה ולא יתנזקי
הוא אחשורוש דמקלקלין עצתיה ולא

תקנן גזירתיה הוא אחשורוש דאמר
למיגלא ית ושתי מלכתא ערטליתא
קדמוהי ולא עלת הוא אחשורוש מלכא
טפשא זירא דאנא אמר תבטל מלכותי
ולא תיבטל גזירתי הוא אחשורוש
דביומוהי אזדבנו בית ישראל מגן דלא
בכסף וכן כתיב מפרש חנם נמכרתם ולא
בכסף תגאלו הוא אחשורוש דאמר
לאתויי ארזין מן לבנן ודהבא מן או
אופיר ולא איתיו הוא אחשורוש דב
דביומוי אשתארו אפיהון דבית ישראל
כשולי קדרה הוא אחשורוש דביומוי
אתקיים על בית ישראל מה דכתיב
באוריתא דמשה בבקר תאמר מי יתן
ערב חמשה כתיב בהון הוא וחד
רשיעא וחמשה כתיב בהון הוא וחד
צדיקיא אברהם הוא אברהם הוא
אהרן ומשה הוא חזקיה הוא עזרא
ואית לנא חד דהוא טבא מכולהון הוא
שאלהינו בכל הארץ משפטיו וחמשה
רשיעין קדמאין נמרוד הוא היה גבור
ציד הוא עשו אבי אדום הוא דתן
ואבירם הוא המלך אחז הוא אחשורוש
ועל דאמר ולא עבד אתקצרו יומוהי

ברם מלך מהודו ועד כוש דיהון מאה
ועשרין ושבע מדינן הוא אחשורוש
דקטל אתתיה מטול רחמוי הוא
אחשורוש דקטל המן מטול אסתר
אתתיה המולך מהודו ועד כוש והלא
הודו וכוש קריבין הוין הוא להדדא
אלא היך דהוה שלי׳ על הודו וכוש
דהוו קריבין להדדי הכ׳ הוה שליט
על מאה ועשרין ושבע מדינן וכן
כתיב בשלמה כי הוא רודה בכס ובכל
עבר הנהר מתפסח ועד עזה והלא
תפסח ועזה קריבין הוא להדדא אלא
היך דהוה שליט על תפסח ועזה
דהוו קריבין להדדי הכי הוה שליט
על כולי עלמא ארבעה אנון דשלטו
מסוף עלמא ועד סופיה תרין מן אומי
עלמא ותרין מן ישראל שלמה
ואחאב מן ישראל באחאב כתיב אם
יש גוי וממלכה ותרין באומי עלמא
נבוכדנצר ואחשורוש לא אתקצרת
מלכותיה דאחשורוש דלא הוה שליט
אלא על מאה ועשרין ושבע מדינן
ומה זכה למהוי שליט על מאה ועש
ושבע מדינן אלא אמר הקב״ה עתיד

הוא למיסבה לאסתר היא מן בנת ישראל
בנתה דשרה דחיית מאה ועשרין ושבע
שנין ותמלוך על מאה ועשרין ושבע
מדינן הדא היא דכתיב מהעדא מלכין
ומהקם מלכין מן שירוייה דעלמא
בוכרין אנון שליטין רבותא ויקרא
והביאת משה דכד קטל קיין ית
הבל אחוהי לא אתבני עלמא מן חד
מנהון לא מן קיין ולא מן הבל אלא
מן שת ואתיהיבת רבותא לשת דהכין
כתיב כי שת לי אלהים דהוא הוה תליתאה
ושת מסר יתה לאנוש ואנוש לקינן
עד מטא לנח ונח מסר יתה לשם ושם
הוי לה חמשה בנין [illegible] רבותא
לא לקדמאה ולא לתניינא אלא לארפכשד
דכתיב בני שם עילם ואשור וארפכשד
ולארפכשד אתיהיבת רבותא ומטול
דהוה עתיד דקאים מניה אברהם
ואברהם יהבה ליצחק ויצחק יהבה
ליעקב ויעקב ליהודה ויהודה לפרץ
עד מטת לצדקיה וכד גלא צדקיה
נסבה נבוכדנצר מניה ואחשיב קבה
בליביה ואמר כולהון יומיא דהות
מלכותא מסירא ביד בנוי דארפכשד
הוית מגלגל עמהון חד קאים רשיעא
וחד קאים צדיקא חד יזיה וחד פרע
והשתא דאתנסיבת מלכותא מן בנוי
תעטף מלכותא לבית נשא דעילם
דהוא בוכריה דשם ומטול ישראל
אתיהיבת מלכותא לארפכשד מניה
קמו ישראל והשתא על דחבו ישראל
תעטף מלכותא לעילם דכתיב ושמתי
כסאי בעילם אף ביומי דאחשורש
מלכא הוו בית ישראל דמיין ליונה
דהות קיימא על פום קנה ולא הות יכלת
למיעל לקנה מן קדם חיויא דהוה
יתיב בקנה ולברא לא הות משכחא
דתפרח מן נצא דהוה בעי למחטף
יתה כדין הוו בית ישראל אמרין
אם נעזיר [illegible] המן המן יקטיל
יתן ואם [illegible] ובשושן בירתא הא
אנן מסירין בידוהי דלקיימא מה פת
ופחדת לילה ויומם מיכן את ילית
דקודשא בריך הוא מתענה על בית
ישראל והוא נטיר להום בארע גל
גלותהון דכתיב בכל צרתם לו צר
הוא אחשורוש דביומוי בטילת עבי
דת בית אלהא רבא והות בטלא עד

שנתא תרתין לדריוש מלכא הא על
דעבד כין אתקצרו יומוהי דלא מלך
על כל עלמא ברם מלך מהדו ועד כוש
מדינתא מאה ועשרין ושבע מדינן
וכאן עלי איאס אחשורוש הוא אחשו
רי מלך מן הנדוי ולחבשה מאה
ושבעה ועשרין מדינה׃ בימים ההם
כשבת המלך אחשורוש על כסא
מלכותו אשר בשושן הבירה׃ ביומא
האינון כד יתיב מלכא אחשורוש על
כורסייה דהוה מתקן בשושן בירתא
האכורסיא לא דידיה הוה דאבהתוהי
הוא אלא כרסייה דמלכא שלמה
דאתקין יתיה חירם מלכא דצור
בחכמתא רבתא הוא שלמה מלכא
רבא דאמליך [illegible] ית עלמא
ועד סופיה בחר ביה יי [illegible] דלא את
יליד ממעי אמיה רחים יתיה גלא ליה
רזין טמירין וחוי ליה סתרין עמיקין
דעתא וחכמתא יהב ליה ובינות ליבא
מן בראשית הוא הוה מסתכל בבעלי
דינא כד הוו אתיין ועד אינון לא
יכלין למללא קדמוהי מילא קדמוהי
מן קדם דהוא ידע בין זכאה בין חייבא

זיוא והדרא אשתפיך עלוהי וכתרא
שלמלכותא אתיהיב ברישיה וחינא
וחסדא אלביש יתיה כמא דאלביש
לדויד אבוהי בר יומין כבר תרי עשר
שנין ביומא קדמאה דקביל מלכותא
ידידיה הוו קריין ליה משום דהוה רחים
למלך כל עלמא יי צבאות שמו
דהכדין מפרש קרא ויקרא את שמו
ידידיה בעבור יי שלמה הוו קריין
ליה משום שלמא דהוה ביומוהי
דהכין קרא מפרש וישב יהודה
וישראל לבטח כן הוו קריין ליה על
שם דהוא בנא בית מקדשא דיי צב'
דהכין כת[illegible]תי בית זבול לך
איתיאל הוו קריין ליה משום דהוה
מימרא דאלהא בסעדיה וכן כתבא
מפרש ויחכם מכל האדם יקה הוו
קריין משום דהוה רבו ושליט על
כל בני מדינתא ומערבא דהכין כתבא
מפרש ושלמה ישב על כסא דויד
אבוי כל מלכיא דחילו מניה כחדא
אומיא ולישניא ליה ישתמעון שירין
ופגעין ורוחין בישין ולילין אתמסרו
בידיה מסין הוו והוה מסתכל מסקין

ליה נוני ימא ועופי שמיא פרחא
בעירא וחיות ברא סלקין לבית טבחא
למתנכסא מנהון לשירות שלמה עתר
ותקף וקנא נכסין כספא ודהבא סגיא
לחדא פשיר מתלין ומחוי טמירין
ומהודע רזין דלית להון סופא שנוהי
ובעלי דבבוהי הוו רחמין ליה וכל
מלכוותא שמעין ליה קיימין כולהון
למחזי אפוהי ומתחמדין למשמע
ממלל פומיה ודעתיה רמא ומנטלא
ורומם יתיה בריך עובדיה דוד אבוהי
שמיה מהליך בגו מלכוותא וגבורתיה
בגו חכימין תמים וקשיט וסט מן ביש
ידע ברזי שמיא וחכים דהא תקף
ית מלכותיה מן כל מלכוותא וסכלתנו
תיה מן בני מחול שמעו שמעיה
וממלל דעתיה כחדא כולהון אתין
למשאל בשלמיה רחימו יתיה כל
מלכיא אתרעדו מניה כל שלטוניא
בניהון ובנתהון קריבין ליה למהור
רהטין קדמוהי צביין למיתב קדמוי
ומתחמדין למשמע מילי חכמתיה
פומיה פתח למללא כרעין וסגדין
קדמוהי עתידין אינון דיעלון קדמוי

ופקדין יכסרון בכל בירנתהון סניין
אנון אתריהון וית מרינתהון ואתיין
למשמע מילי חכמתיה ונעימת פומיה
איך מודה ויהיב תושבחא למרי מלכין
מפתח פומיה בחצוצרתא מרומם
ומשבח למלכא רמא ליה אתיהיב
מפתחתא רבא דפתחין כל תרעי חכמתא
ובינות ליבא ידע שמע מילי שופא
כחדא בעירא וחיות ברא כחדא טבין
ואלין רהטין קדמוהי אריון ונמרין
אחרין זינא חכים בלישנהון מן כל
אומיא כחדא כל מתיבתא זיעין מניה
כל מלכוותא רתיתא אחרו כל שלטוניא
דליה אתיהיב בליל דנצחין דרמא
שעבוד כל בני אנשא הוא הוה ריש על
כל מלכיא ומלכוותא לקביל חברתה
לא נסיב ית זינין כל מלכיא אתרעדו
מניה וכל מדינן גלי רזין גלא ליה
רזין וידע כל חי בגו בני אנשא בהון
דעבד ויתהב צדקתא ועבד גמילות
חסדא מן בראשית הוא זכא לעלמא
הדין דיהוי מלכא ואף זכי בעלמא
דאתי הוא שלמה מלכא רבא דעבד
כורסיא רבא דמלכותא חפייה דהבא

טבא דאופיר מקבע בורלא ומשקע
באבני שישא ומקבעין זמרגדין
וברכין וכלורין ומרגלין וכל מינין
אבנין טבין דלכל מלכין לא אתעביד
כותיה ולכל מלכותא לא יכלין למת
קנא כורסי דדמי ליה· ודין הוה
עובדא דכורסיא קימין עליה תרי
עשר נשרין דדהבא אריא לקביל
נשרא נשרא לקביל אריא מכוונין
אלין לקביל אלין ידא דאריא דדהבא
דימינא לקביל אפיה דנשרא דדהבא
דשמאליה וגפיה דנשרא דדהבא
דשמאליה לקביל ידא דאריא דדהבא
דימינא וסכום אריותא שבעין ותרין
ודנשרא שבעין ותרין וריש סגלגל
כרסיא מלעיל אתר בית מותביה דמ
דמלכא· וליה שתא דרגין דדהבין
כתבא מפרש ויעש המלך כסא שן
גדול שש מעלות לכסא ועל דרגא
קדמאה רביע תורא דדהבא ולקביליה
אריא דדהבא ועל דרגא תנינא רביע
דיבא דדהבא ולקביליה רביע טליא
דדהבא ובדרגא תליתאה רביע נמרא
דדהבא ולקביליה תינוקא דדהבא ובד׳

ובדרגא רביעאה רביע נשרא דדהבא
ולקביליה טאוסא דדהבא ועל דרגא
חמישאה שונרא דדהבא ולקביליה
רביע תורנגלא דדהבא ועל דרגא
שתיתאה רביע בר נצא דדהבא
ולקביליה צפורא דדהבא אחדא דבר
נצא בידיה דאף כין עתידין כל עממיא
אומיא ולישניא לאתמסרא בידיהון
דישראל ועל רישי כרסיא קימא מנרתא
דדהבא מתקנא בתיקונה ובבוציניהא
ובחזורהא ובציציתהא ובמחתיתהא
ובקליתהא ובשושנהא וקימין לקבל
סטרא דמנרתא שבעה קנין דדהבא
דצירין עליהון שבעה אבהת עלמא
ואלין אנון שמהתהון אדם קדמאה
נח ושם ואברהם יצחק ויעקב ואיוב
ביניהון ולקביל סטרא תנינא דמנרתא
קימין עלוהי שבעה קנין אוחרנין
דמנרתא דדהבא דצירין עליהון
שבעה חסידי עלמא ואלין אנון
שמהתהון לוי קהת עמרם משה
אהרן אלדד ומידד וחור נביא ביניהון
ועל רישי מנרתא קביעא גפנא ד׳
דדהבא דמליא משחא דזיתא דכיא

ומקרבין מניה משחא לבוציניא
ומנרתא וצייר עלה עליה כהין ותרתין
שבלין דדהבא נפקן מן איגנתא רב
רבתא דצירין עליהון תרתין בנורי
דעלי וחפני ופנחס ובגו שבלין דדהב
נפקן תרין צנתרין דדהב וצירין עליהון
תרין בני אהרן נדב ואביהוא ותרין
מותבין דדהבא חד לכהנא רבא וחד
לסגן כהנא ועל מראשי כרסיא קבעין
שבעין כרסוון דדהבא דעליהון
יתבין שבעין סנדרי דדינין דינא
קדם מלכא שלמה ותרתין בנתייא
יתבין מן תרתין ארוניי דמ־לכא
שלמה דלא יזדעזעו ועל מראשי
כורסיא קביעין עסרין וארבע גפנין
דדהבא דעבדין טולא למ־לכא
שלמה וכד בעי מלכא למיזל
לכל אתר דהוא צבי כרסיא במכוני
אזיל תותיה ומשים רגלא על דרגא
קדמאה תורא דדהבא פשיט ידיה
על דרגא תניינא ומן תניינא לתליתאה
ומן תליתאה לרביעאה ומן רביעאה
לחמישאה ומן חמישאה לשתיתאה
ומן שתיתאה נחתין נשרין וחטפין ית

מלכא שלמה ומסקין ומותבין יתיה
על ריש כורסיא ותניינא דכספא חד
במכוני וכד שמעו מלכיא ית שמעיה
דכורסייה דמלכא שלמה אתכנשו
ואתו כולהון כחדא ואשתטחו ונפלו
קדמוי ואמרו לכל מלך לא אתעביד
כדין וכל אומיא ולישנא לא יכלין
למתקנא כותיה וכד חזו מלכיא שבחיה
דכורסיא יהבו שבחא למאן דברא
עלמא וכד סליק מלכא שלמה ויתיב
על כורסיה דמלכותא הוה חזר נשרא
רבא נסיב ית כתרא דמלכותא ויהיב
יתיה ברישא דמלכא שלמה ומן בתר
כן הוה נשרא רבא מפקע במנגנין
דמטללין למלכא שלמה ויונה דדה
בא הות נחתא מן עמודא ופתחא
ארונא ונסבא ספרא דאורייתא ויהבא
בידוהי דמלכא שלמה מה דאמר
משה והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו
וכד אתי כהנא למשאל שלמא
דמלכא שלמה וכל מלכיא הוו יתבין
מן ימיניה ומן שמאליה ודיינין דינא
דעמא וכד הוו עלין סהדיא ויסהדון
קדם מלכא שלמה מנגניא פקעין

גרגליא חזרין תורין געיין אריון
נהמין דובין חטפין אמרין פעיין נמרין
געיין אינוקין בכיין שונרין טרסין
טוסין מולדין תרנגולין מקרקרין בני
ניצין חטפין צפרין מיללין למחטף
לבהון דסהדיא דלא יסהדון סהדותא
דשקרא והוו סהדיא אמרין בלבהון
נסהיד סהדותא דקושטא והיך כרסיא
דמלכא שלמה לא הוה דכל מלכא
וכד אתחייבו שנאיהון דישראל אתגלו
וסליק עליהון נבוכדנצר רשיעא
מלכא דבבל אחריב ית ארעא דישראל
בז ית קרתא דירושלם וקלא ית בית
מקדשא בנורא ואגלי ית עמא בית
ישראל ואייתי יתהון לרבלה בארע
חמת ואגלי עמהון ית כרסיא דמלכא
שלמה וכד בעא נבוכדנצר רשיעא
למיסק ולמיתב עלוהי לא הוה ידע
דמכוני הוה סליק ליה אפריס ית
רגליה על דרגא ואריא דדהבא פשיט
אטמיה דימינא ומחא יתיה על אטמיה
דשמאלא והוה מחגור מיניה עד יום
מותיה ומבתר נבוכדנצר מלכא דבבל
אתא אלכסנדרוס מקרון ושבא ית

כורסיא ואוביל יתיה למצרים וכד
חזא שישק מלכא דמצרים ית שבחא
דכרסיא דהוה משובח מכל כרסיא
הוה מחמיד למיסק ולמיתב עלוהי ולא
הוה ידע במכוני סלקין אפריס ית
רגליה על דרגא קדמאה פשט אטמיה
דימינא ומחא יתיה על עטמיה דשמאלא
והוי מתקרי פרעה חגירא עד יום מות
מותיה וכד אתא אפיפיינוס בר
אנטיוכס מלכא וסליק על ארעא
דמצרים ואחריב יתה ושבי ית כרסיא
ואייתי יתיה בספינן ואשתמטת כרעא
דכרסיא בשלשלתא דדהבא ואתו
כל אומניא וכל אומניא למתקנא ית
כרעיה דכורסיא ולא יכילו למתקנא
כותיה עד זמא הדין וכד בטילת
מלכותיה וקם כורש פרסאה בתריה
בזכות דאתעסק בבית מקדשא זכא
למיתב ולמיסק עלוהי הוא כרסיא
דמלכא שלמה דכותיה לא הוה בכל
מלכין פי תלך אליאם ענד ג׳לוס
אלמלך אחשורוש עלי כרסי מלכה
אלדי פי סוס אלכוסק בשנת שלוש
למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו

חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות
המדינות לפניו בשנת תלתה למלכותיה
דמלכא נבוכדנצר הוו בית ישראל בכיין
ומתמחין ואמרין ווי לן אתגזר עלן
שנאה בזית ארעא אחריב ית מדינתן
בגלותא אגלי יתן ודלא כשר עבד
וטפלינן אוביל בשביא כליל תושבחתא
אתנסיב מננא וכד קמו בית דויד ואנון
מלכו עלמא כוליה ומן בתר דויד קם
שלמה בריה ואמליך יתיה קודשא
בריך הוא על חיות ברא ועל רוחין ועל
לילין ועל עופי שמיא ועל רחשא ד
דארעא ועל שידין והוא ידע ממלל
כולהון ואינון הוו ידעין ממלליה דהכן
כתבא מפרש וידבר על העצים כד
שפר לביה דמלכא שלמה בחמרא
וזימן כל מלכי מדנחא ומערבא דהוו
סמיכין לארעא דישראל ואגני יתהון
בגו טרגונא בבית מלכותיה ותוב כד
הוה שפר ליביה דמלכא שלמה בחמרא
שלח לאיתאה חיות ברא ועופי שמיא
ורחשא דארעא ושידין ורוחין ולילין
למקרי קדמוהי לחזיה רבותיה לכל
מלכיא דגניין קדמוהי וספרוי מלכא

קריין יתהון בשמהתהון וכולהון מת
מתכנשין ואתיין לותיה כד לא אסירין
כד לא דקינין וכד לא אנש דכיר יתהון
ביה בשעתא אתבעי תרנגול ברא
ביני עופיא ולא אשתכח ופקיד עלוי
מלכא ואיתי יתיה בזוגזא ותיב תרנגול
ברא קדם מלכא שלמה ואמר ליה שמע
מילויי בעלמא מרי אצית באודנך
פתגמי הא תלתה ירחין דיהבית עצה
בלבי ומלכין קשיטין מזוני לא שתית
מן קדם דטסית בעלמא כוליה ואמרית
אי היא מדינתא או שלטנא דלא
משתמעא ליה למרי מלכא אסתכלית
אנא וחזית מדינתא חדא בארע מדנחא
כרכא דקיטור שמה עפרה יקיר מן
דהבא וכספה כזבל בשוקין ואילנין
מן בראשית תמן נציבין ומן גנתא
דעדן אנון שתיין מיא אכלוסין סגיאין
כלילין ברישיהון מן תמן מן גנתא
דעדן למיקם בקרבא לית אנון ידעין
בקושטא והמיתי אחתא חדא שליטא
בכולהון ושמה מלכת שבא כען אן
שפיר עלך מרי מלכא אסר חרצי
האיך גברא ואקוס ואיזיל לכרכא

דקיטור למדינת שבא מלכיהון בש
בשלשולייתא איסרו ושלטוניהון כבלין
ואיתייתהון לות מלכא ושפרו פתגמיא
קדם מלכא שלמה ואתקריין ספרי די
דמלכא שלמה וכתבו איגרתא בגפיה
דתרנגול ברא וקס וסליק לשמי מרומא
וצניף צנופא והוה נצח ופרח בייני עופיא
ופרחו בתריה ואזלו לכרכא דקיטור
למדינת שבא והוה לעידן צפרא נפקת
מלכת שבא למסגד ליומא ואחשיכו
עופיא ית שמשא ורמת ידה על
לבושה ובזעת יתהון והות תמיהא וכד
הות תמיהא נחת לותה תרנגול וחזית
והא איגרתא קטירא בגפיה שרת
וקרת ליה ומה הוא כתיב בגויה דמני
מלכא שלם ליכי ולרברבניכי דאת
ידעא דאמליך קודשא בריך הוא יתי
על חיות ברא ועל עופא דשמיא ועל
שידין ועל רוחין ועל לילין וכל
מלכיא דמדנחא ומערבא וצפונא
אתיין ושאלין בשלמי כען אין דתצ
ביין ותיתיין ותשאלין בשלמי יקר
סגיא אנא אעביד ליך מן כל דגבר
קדמי ואין לא תצביין ולא תיתיין ולא

תשאלין בשלמי אשלח עליכון מלכין
ופרשין ולגיונין אית ליה למלכא שלמה
חיות ברא אנון מלכין ועופי שמיא
אנון פרשין חילי אנון שידין ורוחין
ולילין אנון לגיונין חנקין יתכון על
ערסיכון בגו בתיכון חיות ברא קטלין
יתכון בחקלא עופי שמיא אכלין ית
בשריכון מניכון וכד שמעת מלכת
שבא ית פתגמי איגרתא דא רמת
ידה על לבושה ובזעת יתהון שלחת
וקרת לסביא ולרברבניא ואמרת להון
לא ידעיתון מה שלח לי מלכא שלמה
מתיבין ואמרין לה לית אנחנא ידעין
ית מלכא שלמה ולא חשבין ית מל
מלכותיה והיא לא איציתת ולא אשת
אשתמעת ית מליהון ושלחת וקרת
לכל ספניא דימא ואטעינת ית ספי
ספינתהון אשכרין ומרגלין ואבנין
טבין ושדרת ליה שתא אלפין טליין
וטליתן כולהון בני שתא חדא וכולהון
בני ירחא חדא וכולהון בני יומא חדא
וכולהון בני שעה חדא וכולהון בני
קומתא חדא וכולהון קציצין קציצא
חדא וכולהון לבישין לבושא דארגונא

וכתלת איגרתא ושדרת ליה למלכא
שלמה בידיהון מן כרכא דקיטור
לארעא דישראל מהלך שבע שנין
בען בצלותך ובבעותך דאבעי מן קדמך
איתי לותך לסוף תלת שנין אתת מלכת
שבא לות שלמה מלכא וכד שמע מלכ׳
שלמה דאתת מלכת שבא אפיק לותה
בניהו בן יהוידע דדמי לשפרפרא
דנפיק בעידן צפרא ודמי לכוכבא
דנגהא דמזהיר וקאים ביני כוכביא
ודמי לשושנה דקאים על פצידי
מיא וכד חזת מלכת שבא ית בניהו
בן יהוידע ארכינת מן רכובה מתיב
ואמר לה למא ארכינת מן רכוביך
מתיבה מלכת שבא ואמרה את
מלכא שלמה מתיב ואמר לית אנא
מלכא שלמה אלהין חד מן שמשיא
דקימין קדמוהי מיד אחזרת אפה
לאחורה ומתלא מתלא לרברבניא
אין לא חזאלכון אריא אתון חזון
מרבעתא ואין ל[illegible] חזיתון מלכא
שלמה איתו חזו שפר גבר דקאים
עלוהי ואיתי יתה בניהו בן יהוידע
לקדם מלכא שלמה וכד שמע מלכא

שלמה דאתת מלכת שבא לותיה קם
ואזל ויתיב בבית זוגיתא וכד חזת
מלכת שבא ית מלכא שלמה דאזל
ויתיב בבית זוגיתא מתיבה ומחשבה
בליבה ואמרה דמלכא שלמה במיא
יתיב וחליית חלוזה דתיעבר וחזא
לה מלכא שלמה שער ברגלה מתיב
ואמר לה שופריך שופרא דנשי ושערך
שער גברא שער לגברא שפיר ולא׳
ולאיתתא גנאי מתיבא מלכת שבא
ואמרה ליה מרי מלכא שלמה אמתל
לך מתלין תלת ואין תפשר יתהון לי
ידענא דגברא חכים אנת ואילא את
כשאר בני אנשא מתיבה ואמרה ליה
מה הוא גרגרין דאע ודולין דברזל
דדלו אבנא ומשקו מיא מתיב ואמר
גבתא דכוחלא מתיבה ואמרה ליה
מה הוא עפר מן אדמתא נפק ומאכליה
מן עפרא דארעא נשפך במים ומניט
לברות מתיב ואמר לה נפטא מתיבה
ואמרה ליה מה הוא ארקלין אזל
בר׳ שבולהון ריצוח צווח רבתא ומרירא
רישיה כאגמון שבח לחורין גנאי
למסכינין שבח למתים גנאי לחיים

חד ליצפורין מויס לגונין מתיב ואמר
לה סתוא מתיבה ואמרה ליה ולא האמ
האמנתי לדבריס אשריך ואשרי
אנשיך ואעיל יתה מלכא שלמה כגו
טרגונא לבית מלכותא וכד חזת מלכת
שבא רבותיה ויקריה דמלכא שלמה
יהבת שבחא למאן דברא יתיה ואמרת
יהי יי אלהיך ברוך דאתרעי בך ל
למיתב על כורסי מלכותיה למעבד
צדקתא ודינא ויהבת למלכא שלמה
דהבא טבא סגיא לחדא ויהב לה מלכא
שלמה כל מה דצבת ומלכי מדנחא
ומערבא וצפונא ודרומא כד שמעו
שמעיה כולהון כחדא אזדעזעו ש
ואתו מן אתריהון ביקר וברבו רבא
ובדהבו בכסף ובאבנין טבין ומרגלין
וכד אתחייבו שנאיהון דישראל הוה
ירמיה נביא מתנבי נבואן סגיאן
עליהון ולא מקבלין מיניה. נטרלת
יתיה רוחא דקודשא ואובילת יתיה
לארע שיבט בנימין דהכין כתבא
מפרש ויצא ירמיהו מירושלם ללכת
וגו' ואן דהוה ירמיה נביא בגו ירושלם
הוה בעי רחמין מן קדם אלוהי דיבש

בשמיא דלא תתמסר קרתא דירושלם
בידיהון דכשדאי דלא אחריבו יתה
וכד אתחייבו שנאיהון דישראל ונפק
ירמיה נביא ועל בארע שבטא דבנימן
אתגבר נבוכדנצר מלכא דבבל ואחריב
ית ארעא דישראל בזז ית קרתא דירוש'
וקלא ית מקדשא בנורא ועד נבוכדנצר
מלכא דבבל דכבש קרתא דירושלם
כניש ית כל חילותיה דכשדאי ואתא
וקם ועל לבית מקדשא והוה מניד
ברישיה מוביל ומיתיב ידיה מן קדם
דהוה ידע מא דהוה בסוף משריתיה
דסנחריב כד אשתלח עליהון מלאכא
מן מרומא וקטל בהון מאה ותמנן
וחמשה אלפין ר' [illegible] ולא אשתייר
ממשריתיה דסנחריב אלא הוא
בלחודוהי וכד על נבוכדנצר מלכא
דבבל בגו קרתא דירושלם נפקת ברת
קלא מן שמיא ואמרת ליה נבוכדנצר
מלכא דבבל קום איזיל ותיב בבבל
בארעך מת קלקל. ובחצים שאר
בתרפים שרא גירין למערבא וזה דר
ונפל לגו ירושלם שרא גירא לדרומי
חייבתא דתתעקר בעגלא מן עלמא

והדר ונפל לגו ירושלם וקס ושדר
דבר בנוהי לירושלם ואלין שמהתהון
דבר בנוהי דנבוכדנצר נרגל שראצר
שמגר נבוסר סכוס נרגל שראצר ונמג
דכן כתבא מפרש ויכנסו כל שרי מלך
בבל וקס ואזל בתר דבר בנוהי ועל לבית
מקדשא וכן אמר אנת הוא אלהא רבא
ואורגישתא וארינן על קרתך ועל
היכלך וכד חזא פתחא דבית מקדשא
דיעמא מסאבא קימין לקבליה סתם
נפשיה ולא צבא למפתחא וארתון
כל חילותיה דכשדאי ואיתיאו עמהון
תלת מאה ושתין טעני נגרין דפרז
לא ובלעת יתהון פירי בריתא בירת
מקדשא ולא יהבו נפשהון למפתח
עד דאתת פרסטנוס ונכס יתחזיא
וזרק מן דמיה על בית מקדשא וסאנ
יתיה ומן בתר דאסתאב פתח נפשיה
ועל נבוכדנצר רשיעא לבית מקדשא
ואזל ויתיב על עזרתא דזכריה בר
יהוידע כהנא רבא וחמא נבוכדנצר
דמיה דמטרטיע בארעא ואזל
ושאיל לסבייא דישראל ואמר להון
דמא הדין דמן דגברא הוא מתילין

דגחלא

ואמרין ליה נביא אחד הוה ביננא והוה
מוכח לן ולא קבילנן מניה וקמנן וקטל
וקטלינן יתיה בבית מקדשא וכד שמע
נבוכדנצר רשיעא ית פתגמא הדין
אמר להון איזילו איתו לי ארבעה אלפין
כהנין בחירין ואזלו סביא ואיתו ליה
כמה דאמר ונסיב יתהום נבוכדנצר
רשיעא ונכס יתהום עלוי דההוא דמא
ועד כען לא אתבלע לארעא עד דטף
ביה נבוכדנצר רשיעא ואמר ליה
בוליה או מתך בעית תיחרוב עלך ובתר
כין אתבלע דמא וכד חזא כהנא רבא
ית כהניא דאתקטלו לבשית מעילא
ואיתקן באופידא ונסיב ית מפתחי בירה
וסליק וקם על איגרא בהיכלא עניר
ואמר יהיב נטירא לא הוינא כיר ה
ורמא נפשיה לגו נורא ויקיד וכד חזו
כהניא דכהנא רבא דליק בנורא אף
אנון נסבו נבליהון וכנוריהון וכל מיני
זמריהון ונפלו לגו נורא ואתקדין וכד
בעא נבוכדנצר למיעל להתם למחמי
בית קדש קדשים אסתתמו תרעי
היכלא ולא פתחו ליה עד זמן דנפקת
ברת קלא מן שמי מרומא ואמרת פתח

ביתא ושלים
לאדריה ול׳

דלתיך ומן בתר כין פתח נפשיה ועל
נבוכדנצר רשיעא מסאב לבית קדש
קדשיא וחזא שכינה דמלך מלכיא
יי צבאות וחמא מאני קדשא אתגלעו
מן קדמוי רגזו רגזא רבא ונפק מתמן
כד מתבהיל וקטל קטולא רבא ושבא
שביא רבא ואפיק ית עמא בית ישראל
אסירין בשלשלין דברזל ואוביל
יתהון ערטילאין טעונין בחלא על
צואריהון וירמיהו נביא אזל עמהון
עד דמטא בקבריא אבהתנא וצוח ובכה
ואמר אבהתנא מרחמני אברהם ויצ
ויעקב קומו מן גו קבריכון וחזו ית
עמא בית ישראל דאסירין ואזלין
בשביא ומהלכין בגלותא מתיבא
רוחא דקודשא ואמרת ליה כבר אמ
אמרית לך ירמיה נביא כי אספתי
את שלומי וקם מקבריא אבהתנא
ואזל ונפל על קבריא אמהתנא ענ
ואמר אמהתנא מרחמיתינא שרה
רבקה רחל ולאה קומו ופוקו מן גוא
קבריכון ותחזיין בניכון ובנתכון
דאזלין בשביא ומהלכין בגלותא ד
דלא מסאנא מתיבא רוחא דקודשא

ואמרת ליה כבר אמרית לך ירמיה
אם יעמד משה ושמואל קם מקברי
אמהתנא ואזל ונפל על מסחריא עני
וכן אמר איכולון יתי לחים אבלין
ואשקיון יתי כס תנחומין דאנא מתאבל
על עמא בית ישראל דאזלין בשביא
ומהלכין בגלותא מתיבא רוחא דקדשא
ואמרת ליה כבר אמרית לך אל תבוא
בית מרזח והוה ירמיה נביא ספיד
ובכי ומיליל על בית ישראל דאזלין
בשביא ומהלכין בגלותא ערטילאין
דטעונין חלא על צואריהון איגרין
ורברבניהון ומלכיהון ושלטוניהון
עד דמטון לאתרא חד די שמיה בית
ביתו ואפיקו לבושי ואלבישו יתהון
ענ. ואמר ירמיה נביא לנבוכדנצר
רשיעא ולכל חילותיה דכשדאי
דאינון עמיה דלמא תיזלון לבתר
טעותכון ותשבקון יתהון ותימרון
עמא קטולא אנחנא קטלין ועמא
שביא אנחנא שבין והוו מדברין
ואזלין עד דמטו לההיא מדינתא
והוה ירמיה נביא בכי ומתאנח ונחתן
מן עינוי יתרתין דמעין והוות מן תרין

מבועי דמיא עד יומא הדין וכד אתון
ומטון לנהרותא דבבל עני נבוכדנצר
רשיעא ואמר להון לישראל אלין אינון
זמריא דהויתון מזמרין קדם מרכון
רבא דבירושלם ייתון ויזמרון קדמי
וכד שמעו ליואי נטלו ית כנוריהון
בערבתא דקימין על נהרותא דבבל
דהכין כתבא מפרש על נהרות בבל
על ערבים בתוכה ענין ליואי ואמרין
לנבוכדנצר רשיעא אין הוינא עבדין
רעות אבונא די בשמיא והוינן משבחין
קדם אבונן די בשמיא ודי בירושלם
בידך לא אתמסירנן השתא היך נשבח
קדמך שבחא דמרנן דכן כתיב איך
נשיר את שיר יי׳ כד שמע נבוכדנצר
רשיעא ית פתגמיא האלין ענו ואמר
קטולו יתהון על דעבדו גזירת
מלכיהון עני פלטיה בר יהוידע
חד מישראל ואמר לנבוכדנצר
רשיעא עצא דמסריה מריה ביד
רעיא ואתא דיבא ונסיב יתיה מן
היא מתבעיא עני נבוכדנצר רשיעא
ואמר מן רעיא היא מתבעיא ענא
ואמר ליה מפומך ישמעון אדנך ומקיר

מלכא ואיתיו לצדקיה מלכא ואתעלו
מניה שלשולין דפרזל ודנחש ושני
ית לבושי איסורי ובשנת תלת למלכותיה
דאחשורוש עבד משתיא דאית דאמרין
דמרדין עלוי איפרכין ואזל וכבשינון
אתא עבד משקיא ואית דאמרין יומא
הוה ליה ושדר איגרתא לכלהון מדינן
למיתי ולמעבד קדמוהי חדותא אתו
לותיה מאה ועשרין ושבע מלכין
דמן מאה ועשרין ושבע מדינן כולהון
קטירין תגא דמלכותא בדרישיהון והוו
סמיכין על זיגי מילאתא ואכלין ושתן
וחדרן קדמוהי והוו פרתונאי ורברבני
מדינתא קדמוי ומרברבני ישראל הוו
תמן מטול דחזו תמן מני דבית מקדשא
הוו בכיין ומספדין תמן פילסנא׳ אג׳
מן מלכה צנע מגלסא לגמי ערויסאה
וקוארה גנד פארסו מאהאת ארתות
וריסא אמרן בין ידיה׳ בהראתו את
עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת
גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום
לא דחזא ית עותריה אלא כתיב בהראתו
את עשר כבוד חוי ית עותריה והוא
דהוי בבית מקדשא הוה ולכסרא ורמא

שמונים ומל וסימנה׳ תנינ׳ דמתושלח ותשקט דאהוד ויהי בשמונים ויך דמלכים ואם בגבורות בהראתו וכל דברי ימים כות מל במא ויעש

אית עתרא כדיה עתרא דקודשא בריך
הוא דכן כתיב ומפרש ליה הכסף ולי הזהב
דידי כספא ודידי דהבא אמר ייי מרי
חילותיה אישתא בית גנזיה הוה מחזי
להון בכל יומא מאה ותמנן יומין ומה
איך אשכחן דאשתא גנזיה הוה מחזי
להון בכל יומא דכתיב את עשר כבוד
הא אשתא וכד חמון ישראל תמן מני
דבית מקדשא לא הויין צבין למגני
קדמוי ואמרין למלכא לא צבין יהוון
למגני מטול דחזן מני דבית מקדשא
ואמר מלכא עבידו סמכא אחרינא
לגרמיהון ענד אצהארה יסאר כרס
מלכה ווקאר פכר עצמה איאמא כת
כתירה מאיה ותמאנין סנה ובמלואת
הימים האלה עשה המלך לכל העם
הנמצאים בשושן הבירה למגדול
ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר
גנת ביתן המלך ובמשלם יומא הוין
אמר מלכא אעביד משתיא לבני
אתרי ואעילינון לדרת גנא דנציבא
אילנא דפירי ודבסמנין ענד כמאל
הדה לאיאם צנע למלך לגמיע ליקום
למוגודין פיסוס לגוסק מן כבירהם

אלא סגירהם מגלסא סבעה איאם
פי צחן בסתאן למלך חור כרפס
ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על
גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב
וכסף על רצפת בהט ושש ודר
וסחרת מה עבד בה אילנא לאילנא
ועבד כיפין וחבר אילני בוסמני וא
ואותבינון ואשרי קדמיהון אבנין
טבא ומרגליתא ואילנין מטלטלין
עליהון בסתאיר מן חריר ואסמאנג
נגון מעלקה בחבאל בוץ וארגואן
עליתכאת גמן פצה ואעמדה רכאם
ואסרה מן דהב ופצה עלי רצוף בלאט
רכאם ומרמר ופסאפסי והשקות
בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין
מלכות רב כיד המלך ושתיין במני
דדהבא ובכסי דדהבא דהוה שתי
בכספא לא הוה תני ושתי ביה תובא
מעיילין לההוא כסא ומפקין אחרינא
דהוון תמן מקוקס ובכסי דלא הוון דמיין
להדדי מטול דכתיב וכלים מכלים
שונים מני מן מני משניין אלא כד
הוו מפקין להו מני דבית מקדשא
ומזגין זיותהון אינון אומי עלמא

ובמלאות ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ ימי טהרה הימים האלה קדמאה חס׳ ∴ אחוז ד׳ חד מל׳ וג׳ חס׳ וסימנ׳ מן החמשים בית אב אחוז ב׳ בו
וחס׳ בחבלי בוץ וחד האחז דויקח משה ∴

הוה משתני זיותהון ומטול כן כתיב
וכלים מכלים שונים וחמרא דמלכא
הוה מן שתוי ומטול דהוה רב מן שתוי
מטול דהוה משאיל ליה לגברא כד כמה
שנין את והות אמר ליה בר ארבעין שנין
ורבותיה דכל גברא וגברא מטול דכן
כתיב ויין מלכות רב ו סקיא באניה
מן דהב ותכרך לאניה בבירהא וכמר
אסולטאן כתיר כמכנר אמלך והשתיה
כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל
רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש
ושותין כמנוסא לית דמתנזיק מטול
טכסא דאינשי פרסאי כדין הוה איתו
להון כסא רבא דהוה לכיר ארבעה
חומשא תימנין והוה מתקרי שמיה
פיתקא והוון משקיין ביה לכל גברא
חד ולא הוו שבקין ליה עד דשתיין
ביה לכל ומזוגא דהוה מזיג להון פי
לפרסאי עתרא רבא הוה עתיר והיכי
הוה עתיר הוה מזיג להון ועד דלא
הוה משכח גברא דישתי ביה הוה
רמין ליה למזוגא עיבירו מנאי ולך
אלפין זוזי מטול דלא הוה משכחו
לשתי אלא אחשורוש אמר ליה לא

יגעול הדין כסא לשורות אלא היך
דיצבי כל גברא וגברא ושתי מטול כן
כתיב והשתיה כדת אין אנס ולשרב
עלי אסנה כגיר קהר לאן כואך דסס
אמלך עלי גמיע אגלא מנזלה אן יצ
יצנעורצא כלאמר ואמר גם ושתי
הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית
הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ ולחוד
ושתי מלכתא עבדת משקיא לנשיא
והות מזגא להון חמרא אוכמא ואותבת
יתהון בגו פלטין מטול תחזי להון
עותרא דמלכא והוו משאלין לה היך
דמיך מלכא והות מחויא להון למא
נשי בען דידעון כל מידי והות
אמרה להום מגניא דמלכא לא
אכיל ולא שתי ולא דמיך מטול
כן כתיב בית המלכות יתם אן ושתי
אמלכה צנעת מגלסא לאנסא פי בית
אמלך אלדי לאחשורוש אמלך

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בַּיָּיִן אָמַר לִמְהוּמָן
בִּזְּתָא חַרְבוֹנָא בִּגְתָא וַאֲבַגְתָא זֵתַר
וְכַרְכַּס [illegible] סָרִיסִים הַמְשָׁרְתִים
אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ ביומא

ב׳ ראש׳ פס׳ / ד׳ / ומל׳ / ב׳ חד כת׳ גא וחד כת׳ נה

ביום השביעי ב׳ ראש׳ פסוק׳ נשיא לבני אפרים כטוב לב המלך ביין ׳׳׳ כטוב ד׳ ויהי כיטוב לבם לב אמנון ביין כטוב לארצו לב המלך ׳ קל׳ כיטוב

שביעאה כד שפר ליביה דמלכא
ודמאה ועשרין ושבע מלכין דהוו
קטירי תגא כלילי דמלכותא הוה
תיגר ומצוכינהון בטעם חמריהון
הוו מתעסקין בזנותא מלכי מערבא
הוון אמרין דילן שפירן ומלכי צפונא
הוון אמרין דילן שפירן וכן מלכי
דרומא ואף אחשורוש בטעם חמריה
מתיב להון לית נשי דשפירן בעלמא
אלא כבליתא ואין לא אתון מהימנין
ליהא כבליתא חדא מותבא לי בגו
טרגונא דמלכותא דילי אישדרד
ואקרי יתה קדמי ולקדמיכון ותחזון
יתה דהיא שפירא מכל נשיא פלמא
כאן פיליום וסאבעחין טאכת נפס
ומלך בושראבקו למהומן בזתא
חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס
וסבעה וכרם ודי יכדמון בחצרת
ומלך אחשורוש להביא את ושתי
המלכה לפני המלך בכתר מלכות
להראות העמים והשרים את יפיה כי
טובת מראה היא בההיא שעתא שלח
עלה מלכא אחשורוש [illegible] סריסא
מתיבו ואמר להון איזילו ואימרו לה

לה לושתי מלכתא קומי מן כרסי
מלכותיך ושלוחי על טילאה ורמי תגא
דדהבא ברישיך וכסא דדהבא בידיך
ימינא וכסא דדהבא בשמאלא ועולי
לקדמי ולקדמיהון דמאה ועשרין וש
ושבע מלכין קטירי תגא יחזון יתיך
דאנת שפירא מכל נשיא מתיבדה
ואמרה להון ושתי מלכתא לשבעה
סריסיא גואי איזילו למרכון שטיא
דאף אתון שטיתון כותיה אנא היא
ושתי מלכתא ברת מלכא דמלכי בבל
מן שירותא בלטשצר אבי לקביל
אלפא חמרא שתי ולא אטעי יתיה
חמרא למימר מלין דלא כשרין ש
כותך ביהיא שעתא אזלו ואמרו
ליה למלכא מה דשלחת ליה ושתי
מלכתא למימר ליה וכד שמע מלכא
ית פתגמיא האלין רגז מלכא רוגזא
רבא ורוגזיה דליק ביה ותוב שלח
עלה שבעה רברבנוהי דיתלין קד
קדמוי במלכותא כען איזילו ואמרו
לושתי מלכתא אין לא תשמעין
מילי ותיעלין לקדמי ולקדמיהון
דמלכיא האלין קטילנא יתיך ומובדנא

להראות ג׳ וסימנ׳ אתה החלות להראות את עבדך להראות העמים והשרים את אסתר — יפיה ב׳ אל תחמד להראות העמים והשרים

ית שופריך מניך וכד אזלו רברבני
מלכא ואמרו לה לא ספת יתהון אלא
מתיבה ואמרה להון איזילו ואימרו
למלכא טפשא דמקלקלין עצתיה
ולא תקנן גזירתיה הלא אנא היא ושתי
מלכתא ברת אויל מרודך בר ברתיה
דבריה דנבוכדנצר מלכא רבא דבר
ומן דאתבריתי ועד כען לא חזא אנש
גופי וגויתי אלא אנת מלכא בלחודך
כען אין אנא עיילנא לקדמך ולקדמי
הון דמאה ועשרין ושבע מלכין
קטירי תגא קטלין יתך ונסבין ית
לאנתו מתיבה רבתא דפרסיתא ואמרה
לו ושתי מלכתא אין קטל יתיך ומובד
מלכא ית שופריך מניך לא תפרשין
מניך ית שמא דיליך וית שמא דאבא
התיך ולא תחזין גופיך וגויתיך לכל
בר נש אלא למלכא בלחודוהי יאן יתא
בושתי ומלכה בין ידי מלך בתאג
מלך ליורי לאמס וטריסא גמלהא
אנהא חסנה ולמנצרי ותמאן המלכה
ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד
הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו
בערה בו ביהיא שעתא כד אמרין

רברבני מלכא למלכא דיסרבא ושתי
מלכתא למיעל היך מא דאמר מלכא
דישלח ביד סריסיא ורגז מלכא לחדא
וחמתיה תקפת עלוהי פאבת ושתי
מלכה אתגיב אמר מלך מרסל
ביד כרס פסלט מלך גדא ואשתעלת
פיה חמיתהי

ויאמר המלך לחכמים ידעי
העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי
דת ודין ואמר מלכא לחכימיא ידעין
זמנא ארי כין פתגמוי דמלכא קדם
כל דידעין גזירין ודינין וקאי מלך
לעלמא עארפי אמור ימאן לאן
כדא סביל מלוך אן ידברו בחצרה
כל עארפי סנן ואחכאם והקרב
אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש
מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי
פרס ומדי ראי פני המלך הישבים
ראשנה במלכות ודקריבין לותיה
בעיטא דרחיקין ודקריבין כרשנא מן
אפריקי שתר מן הנדיקי אדמתא מן
אדום תרשיש ממצרים מרס מרסנא
ממוכן מן ירושלם שבעת רברבניא
דפרסאי ומדאי אינון דחזיין אפי

מלכא היינון דיתבין קדמוי במלכותא׃
ואקרבין ליה כרשנא שתר ארמתא
תרשיש מרס מרסנא וממוכן סבעה
ריסא פארס ומאהאת אלחאצרין בין
ידי אלמלך אלגאלסין אולא פי מגלס אלמלך
כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר
לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש
ביד הסריסים ואמר להון מלכא הבו
עיצתא מה נעביד לושתי מלכתא
על דלא עבדת פקודיה דמלכא אחש
די שלח ביד סריסיא מא אלסנה אן יצנע
בושתי אלמלכה עלי מא לם תמתתל
אמר אלמלך אלמרסל ביד אלכדם׃

ויאמר מומכן לפני
המלך והשרים לא על המלך לבדו
עותה ושתי המלכה כי על השרים
ועל כל העמים אשר בכל מדינות
המלך אחשורוש׃ ואמר ממוכן הוא
דניאל ולמא אתקרי שמיה ממוכן
מטול דכד גלון שבטא דבית יהודה
לבבל גלון עמהון חנניה מישאל ועז
והוה דניאל בגלותא ואתעביד עלוי
נסין וגבורן ותוב על ידוי דדניאל
אתגזר מימרא דתתקטיל ושתי

מלכתא בגין כין אתקרי שמיה ממוכן
מתקן ואמר ממוכן קדם מלכא ורש
ושלטוניא דהכין היא גזירת מלכא
בינניא יהוין יהיבין עיצוהון שליטין
זעירי הוו עייצין קדמוי ואין שפרת
עיצה עבדו יתה ואילא עוצו דרברבין
מנהון וממוכן הוה זעירא דכולהון
והוא יהיב עיצתא קמיתא קדם מלכא
והוא ממוכן הוה שקיל איתתא דפל
סיתא והוות עתירא מיניה ולא הוות צביא
דתמליל עימיה אלא בלישנא דפלטאי
ואמר ממוכן בגרמיה כען אשכחית
עילתא למכבש ית כל נשיא די הוון
מיקרן גבריהון בכין אמר ממוכן
קדם מלכא ושלטוניא לא על מלכא
בלחודוהי אסטיית ושתי מלכתא אלא
על כל עממיא ועל כל שלטוניא
דאית בכל מדינתא דמלכא אחשורש׃
וקאל ממוכן בחצרה אלמלך ואלרויסא
ליס עלי אלמלך וחדה אדנבת ושתי
אלמלכה בל עלי גמיע אלרויסא וגמיע
אלאמם אלדי פי גמיע מדן אלמלך
אחשורוש׃ כי יצא דבר המלכה על
כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן

באמר המלך אחשורוש אמר
להביא את ושתי המלכה לפניו ולא
באה ארום יפוק פתגמא דמלכותא
על כל נשיא למהוי שיטין בעליהון
בעיניהון ותהא אמרה איתתא לבעלה
דלמא את יקיר מן מלכא אחשורוש
דאמר דתיתי ושתי מלכתא קדמוי
ולא צבת למיתי ודילך אנה ארא כרג
כבר ומלכה אי גמיע ונסא אזרין
בעולהן בעיניהון ארא קאלו ארמלך
אחשורוש אמר באן תגיו ושתי ומלכה
בין ידיה פלס תגיו והיום הזה תאמרנה
שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר
המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון
וקצף ויומא הדין אמרי שליטתא
דפרס ומדי דשמעו ית מליא דמלכתא
לכל שלטוניא כמיסת דיהי סוסתא
למרכב עלוהי ופי הדא ליום בלעאגל
תקאול רייסאת פארס ומאהאת אדין
סמעו כבר ומלכה לגמיע רויסא ומלך
וכפא כדלך אזראא וסכטא אם על המלך
טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי
פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא
ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה

יתן המלך לרעותה הטובה ממנה
ובזמן דגזר ממוכן גזירתא הדא דח
דחל מן נפשיה וכד תיעול ושתי
ותשמע גזירתא הדא דגזרית עלה
תירדון יתי דינין בישין ותקטול יתי
אלא אחוי דמילי אחשורוש מלכא
דלא תיעול ושתי קדמוי ואומי יתיה
במומתא דפרסאי ומדאי דלא יבטול
די לא תיעול ושתי קדמוי דמלכא אח
אחשורוש ומלכותה יתין מלכא
לחברתה דטבא מינה אן ראי ומלך
אן יכרג כבר ומלך מן בין ידיה ומן
חצרתה ויכתב פי סנן פארס ומאהאת
אדי לא תזול ולא יתגאוז כאן לא תדכל
ושתי ומלכה בין ידי אחשורוש אל
מלך ואן יורפע מלכהא לצאחבתהא
לאגוד מנהא ונשמע פתגם המלך
אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא
וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול
ועד קטן וישתמע פתגמא דמלכא
דיעביד בכל מלכותיה ארום סגיאה
היא וכל נשיא יתנון יקרא לבעליהון
מן עתירא ועד מסכינא מן רברבנא
ועד זעירא פיסמע כבר ומלך ודי

והיום ב׳ ראש פיסו׳ והיום ההוא לאדני יהוה צבאות והיום הזה תאמרנה ○ — ○ וכל הנשים ג׳ אשר נשא לבן וכל הנשים העמדות וכל הנשים

יצנעה פי גמיע ממלכתה אנהא עצימה
ואמרו גמיע אלנסא יעטין וקארא
לבעולהן מן כביר אלי סגיר ׃ וייטב הדבר
בעיני המלך והשרים ויעש המלך
כדבר ממוכן ׃ ושפר פתגמא קדם מלכא
ורברבנוהי ועבד מלכא כפתגם ממוכן
פחסן דלך לאמר ענד אלמלך ואלרויסא
וצנע אלמלך בקול ממוכן ׃ וישלח ספרים
אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה
ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל
איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו ׃
ושלח מלכא איגרתא על כולהון מדינ
מדינתא דמלכא אחשורוש על מדינתא
ומדינתא היך כתבא ועל עמא (ועמא) היך
לישניה למהוי כל גברא מתיקר בביתיה
ומטול דלא הוות איתתיה דממוכן ממלא
עמיה אתכתב איגרתא הדא די יהוי כל
גבר וגבר מתיקר בביתיה וממלל
עמיה היך לישניה ׃ ובעת בכתב אלא
גמיע מדן אלמלך אלי מדינה ומדינה
בלטהא ואמה ואמה בלגתהא באן
יכון כל רגל רייסא פי מנזלה וסאירה
עלי מדהב קומה ׃
אחר הדברים האלה

כשך חמת המלך אחשורוש זכר את
ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר
נגזר עליה ׃ בתר פתגמיא האלין כד
נח רוגזיה דמלכא אחשורוש שדר
וקרא לרברבנוהי ואמר להון לא על
ושתי אנא רגיז דאין אמרית מילתא
בחמרא אתון למא גזרתון עלי למקטל
לושתי ואעבר שמה מן מלכותא אף
אלהין עליכון אנא רגיז ואף לכון
אנא קטיל ואעבר שומכון מן מלכו
תא ׃ בעד הדה לאמור ענד סכון חמייה
אלמלך אחשורוש דכר ושתי ומא צנעת
ומא קטע עליהא ׃ ויאמרו נערי המלך
משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות
טובות מראה ׃ ואמרו עולימוי דמלכא
ומשמשוי בגין דאתקטלא דכר ית
ושתי וית מה דעבדת וית מה דאתגזר
עלה דלא הוות שויא לגזירתא דקטלא
אלא אף מן מרומין אתגזור דיסוף
זרעיה דנבוכדנצר מלכא ואמרו
עולימוי מלכא ושלטונוי ומש
ומשומשוי יבעון למלכא עולימן
בתולן שפירן בריוא ׃ פקאלו גלמאן
אלמלך אלדי יכדמונה יטלבון ללמלך

וסימנה׃ היה דבר יצ׳ אל אברם במחזה לאמר כשך חמת המלך גדל המלך אחשורוש ׃— שרר ג׳ חס׳ בל׳ כפלה סלד הכל שריהם סוררים שרר בביתו
ב׳ קדמ׳ כת׳ ס׳ וכתרג׳ כת׳ ש׳ ׃—

גוזר אכבאר חסאן למנצר ויפקד
המלך פקידים בכל מדינות מלכותו
ויקבצו את כל נערה בתולה טובת
מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים
אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים
ונתון תמרוקיהן ׃ וימני מלכא שליטין
מהימנין על כל מדינתא דמלכותא
ויכנשון עולימן בתולן שפירן בריווא
לשושן בירתא על בית נשיא על יד
הגא סריסא דמלכא נטור נשיא ויתהנון
תיקוניהון ׃ ויו כד למלך וכלא פי גמיע
ממלכתה ויחשרו כל גאריה בכר חסנה
למנצר ליסוס לגוסק ליזאר לחרם
ליד הגי כארם למלך האפץ לחרם
ויעטין גמורהן ׃ והנערה אשר תיטב
בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב
הדבר בעיני המלך ויעש כן ׃ ועולימתא
דיתשפר דמלכא תמלוך חלף ושתי
ושפר פתגמא באפוי דמלכא ועבד
כן ׃ ולגארייה לי יתחסן ענד למלך
תמלך מכאן ושתי פחסן הדא לקול
ענד למלך ותצנע כדאך ׃
איש יהודי היה בשושן
הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי

בן קיש איש ימיני גברא יהודאה
הוה בשושן בירתא ושמיה מרדכי
ולמא אתקרי שמיה מרדכי גברא
יהודאה אלא בית המקדש דהוה מן
קודשא יהי שמיה מלכך דעלוי הדין
את נבי דוד ואמר יומא דנן ימות גברא
מן ישראל ומאן הוא דין גברא הוא
מרדכי בר יאיר בר שמעי בר קיש בר
בענה בר אלה בר מיכה בר מפיבשת
בר יהונתן בר שאול בר קיש בר אביחיל
בר צרור בר בכורת בר אפיח בר שחרית
בר עוזיה בר שישון בר מלכיאל בר
אליאל בר עמיהוד בר שפטיה בר
פתואל [illegible] בר פיתון בר מלוך בר ירובעל
בר ירוחם בר חנניה בר זבדי בר אלפעל
בר שמרי בר זכריה בר מרמות בר
חושם בר שחורה בר עוזה בר גרא
בר בלע בר בנימן בריה דיעקב בוכרא
דאתקרי שמיה ישראל דמהו מרדכי
דאתקרי שמיה בר שמעי לא ביומוהי
דדויד מלכא דישראל אקיל שמעי
לדויד מלכא דישראל ואמר שמעי לדוד
פוק לך גברא רשיעא גברא דחייב
קטלא ענא אבישי בר צרויה ואמר

יעשה
פרעה
באפוהי
בטעמ׳
גריש

כל בן דגרש בשתי נקודות בר מן ז׳ גרשין בשלוש נקודות וסימנהון ושחט את בן הבקר בן ה ישראלית ואת זכריהו בן יברכיהו זכריה בן משלמיה
בן יאיר בן שמעי את בת משלם בן ברכיה הלבן מאה שנה יולד

לדויד איזיל ואסב רישיה דשמעי
מיניה אסתכל דויד בנבואה וחמא דמן
דמרדכי עתיד למיקם קאים מיניה
פקיד לשלמה בריה ואמר ליה בשעה
דיפוק שמעי בר גרא מן בני בני מרן
קטול יתיה דיזכי לעלמא דאתי מטול
דקאים מניה גברא צדיקא דעל ידוי
מתעבדן נסין וגבורן לישראל בארע
גלותהון הוא מרדכי מוא דכיא בר
יאיר בר שמעי בר קיש משבטא דבנ
דבנימן ושמעי הוה חייב דיתקטיל כמה
דכתיב באוריתא דמשה דיינא דקשטא
לא תצער ורבא בעמך לא תלוט והא
שמעי אקיל לדויד מלכא
וחס עלוהי דלא למקטל יתיה דחמא
ברוח קודשא דקימין מניה הינון תרין
צדיקיא ומתפרקין על ידיהון בית
ישראל גבר יהודי כאן פיסוק וגוסק
אסמה מרדכי בן יאיר בן שמעי בן
קיש רגל מן בני ימיני אֲשֶׁר הָגְלָה
מירושלים עִם הַגֹּלָה אֲשֶׁר הָגְלְתָה
עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הֶגְלָה
נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃ מרדכי ואסתר
הוון מן ירושלם בגלותא דגלת עם

יכניה מלך שבטא דבית יהודה וחזר
וסליק מרדכי עם עזרא אתנבון ד
דיסלקון ויבנון ית בית מקדשא תניינות
ותוב אגלי יתיה נבוכדנצר מלכא דבבל
זמנא תרתין ואף בארע גלותיה לא
נחת נפשיה דמרדכי נסין וגבורן י
אלדי אגלא מן ירושלם מע גלוה אלתי
אגלאת מע יכניה מלך יהודה אלתי
אגלאהא בכתנצר מלך באבל׳ וַיְהִי
אֹמֵן אֶת הֲדַסָּה הִיא אֶסְתֵּר בַּת דֹּדוֹ כִּי
אֵין לָהּ אָב וָאֵם וְהַנַּעֲרָה יְפַת תֹּאַר וְטוֹבַת
מַרְאֶה וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקָחָהּ
מָרְדֳּכַי לוֹ לְבַת׃ והוה מרבי ית הדסה
היא אסתר והדסה אתקרי שמה כמא
דאסא מטול דאף דבסים ריחא דאסא
בגו עלמא אף היא כדין הוה עובדה
עובדין טבין בגו עלמא היא אסתר
דהיך שמה כדין עובדהא ואתקרי
שמה הדסה בלישנא דעבראי למה
אתקרי שמה הדסה מטול דצדיקיא
מתילין בהדס דעלה אתנבי ישעיה
ואמר תחת הנעצוץ יעלה ברוש ומהו
נעצוץ הגתא יסק ברותא וחלף מרדכי
צדיקא יסק המן רשיעא לזיקפא

הגתא
וחלף

ג׳ הקלו בך

כל הנערה לנערה דמפסק בטעמה געי וכל דמקף בטעמה לא געי ס׳ אב ואם ב׳ וסימנ׳ כי אין לה אב ואם אב ואם הקלו בך

וסרפד היא ארגלא וחלף ארגלא יסק
אסא וחלף ושתי תמלוך אסתר ובגין
אסתר גלא מרדכי דאמר בגלותא מה
טבלי איזיל ואריביה לאסתר דמאן
דאיתיה בארעא דישראל אתקרי
שמה אסתר בשום כוכב נגהא יוניא
אסתלא והדסה אתקרית שמה בשום
צדיקיא וכן אמר על חנניה מישאל
ועזריה והוא קאים בין הדסיא די בצ
בצולתא וצולהא היא בבל דכתה אמר
לצולה חרבי ואסתר אתקרי שמה
הדסה בשום דאסא דאף דלא יבש
קיטא וסתוא אף צדיקיא כדין אית
ליה להון אגרא בית טבא בהדין עלמא
ובעלמא דאתי היא אסתר בת אחוהי
דאבוהי דמרדכי היא אסתר כטליותה
והיא אסתר כסיבותה היא אסתר דלא
פסקת מעובדין טבין לא הוה לה אבא
ואמא וטליתה הות שפירא בריוא
ויאיא בחזוא וחסודא וכד מית אבוהא
ואמה נסבה מרדכי והוה מרבי לה
מן קושטא היך ברתיה וכאן חאנא
להדסה היא אסתר אכנת עמה ארלס
יבק להא לא אבו ולא אם וכאנת יגזריה

ובהקבץ ב̇ בענינ̇ וסימנ̇ נערות רבות נערות שנית

גמילה ומנצר וחסינה אחליה ובעד
מות אביהא ואמהא אבדהא מרדכי לה
אבנה ויהי בהשמע דבר המלך ודתו
ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה
אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך
אל יד הגי שמר הנשים והוה כד אש
אשתמע פתגמוי דמלכא וגזירתיה
וכד אתכנשו עולימתא סגיאתא אר
לשושן בירתא על ידוי דהגי סריסא
דמלכא אחשורוש רשיעא נטר נש
נשיא וכד שמע מרדכי דבתולתא
מתבעין שקל ושטיה לאסתר מן
דברבנוהי דמלכא אחשורוש דנפקו
למבעי בתולתא דלא ייתון וידברונה
ושטיה בקיטון בגו קיטון דלא מחמון
יתה שלוחי מלכא דעברין הוויין
מרקדין ומתחויין שופריהון מן כוא
ונפקין שלוחי דמלכא ואיתיאו בתולן
סגיאן מן מדינתא ושלוחי דמלכא
הוו ידעין לה וכד חמיין דלית אסתר
עם בתולתא אמרין חד לחד מגן לעין
במדינתא אתגזר ליתא במדינתא
טליתא חדא שפירא בריוא ויאיא
וחסירא בחזוא יתיר על כל בתולתא

דאיתינון וכד אתבעית אסתר ולא
אשתכחת אריעון למלכא אחשורוש
וכד שמע מלכא כתבו ופקיד בריגמי
עם דכל בתולתא דמשטיא מן קדם
שלוחי דמלכא ואידברת אסתר לבית
מלכא על ידוי דהגי נטיר נשיא. פלמא
סמע אמר למלך ותוקיעוה וחשר גואר
כתיר לי סוס לבוסק פאברת אסתר לי
בית למלך ליד הגי חאפץ אלחרם
ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו
ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת
לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה
מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב
בית הנשים ושפרת טליתא בעינוהי
ואתגמלת חסדא קדמוי ואוחא ית
צבאותהא וית מנותהא למיתן לה מן
ביתיה דמלכא ומנאתהא דהוו יהבין לה
לאסתר הוות יהבא לה [illegible]פוס עולימתא
מטול דלא הוות טעמא אסתר מידי מן
ביתיה דמלכא ושני יתה וית עולימתהא
לטב מן כל נשיא. פחסנה לגאריה ענדה
ונאתחצאא פצלא ענדה פבאדר בגמו
דהא וסאיר אנצבאתהא וסבע לגואר
ואגבאתלהא אן תעטאה מן בית

לאסתר ברת אחוי
כאבין בשוקא

למלך ונקלהא וגוארהא לי כיר בית
ראר לאחרם. לא הגידה אסתר את עמה
ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר
לא תגיד. לא חויאת אסתר ית עמה וית
מולדתה מטול דמרדכי פקיד עלה
דלא תחוי ומטול דפקדה דלא תחוי
עמה דחשיב מרדכי בליביה ואמר
ושתי דעבדת איקרא לנפשה ולא
צבת דתיתי למחמיא ית שופרא דילה
למלכא ולשלטוניא דן יתה דינין בישין
וקטלה ולמא לא חויאת אסתר עמה
ותולדתה דלמא ארגיז עלה מלכא וקטיל
לה ומובר לעמה דהיא מניה לכן פקיד
יתה מרדכי דלא תחוי עמה ותולדתהי
וליס אסתר מכברה באמתהא ומולדהא
לאן מרדכי אמרהא באן לא תכברה
אחרא בדאלך. ובכל יום ויום מרדכי
מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת
את שלום אסתר ומה יעשה בה. ובכל
יומא ויומא מרדכי מהליך קדם דרתא
דבית נשיא למידע ית שלמא דאסתר
ומה נסין וגבורן יתעבדון על ידיהי
וכאן מרדכי פי כל יום יתמשא בין ידי
צחן דאר לאחרם ליתערף סלאמה אסתר

ומא יצנעכה או׳ ובהגיע תר נערה
ונערה לבוא אל המלך אחשורוש
מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר
חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה
חדשים בשמן המר וששה חדשים
בבשמים ובתמרוקי הנשים ׃ וכד
מטא זמנא דרובא ורוביא למיעל לות
מלכא אחשורוש מסוף דהוות לה
בגזירתא דנשיא תרי עסר
ירחין ארום כדין ישתלמון יומי תיקוניהון
מטול אתבסמת שתא ירחין במשחא
דמורא ושתא ירחין בבוסמניא ובתקוני
נשיא ׃ ועבד בלוג נובה באריה וגאריה
לארכול אלי אלמלך אחשורוש בעדאן
ימצי להא כסכיל אנסא יב שהדא לאן
כדאך כאנת תכמל איאם גמורהן סתה (ישיר)
ברהן אלמסך וסתה אשהר באטיאב
וגמר אלנסא ׃ ובזה הנערה באה אל
המלך את כל אשר תאמר ינתן לה
לבוא עמה מבית הנשים עד בית
המלך ׃ ובהכדין רביתא עלת לות מלכא
וכל מה דהוות אמרה מתיהיב לה מבית
נשיא עד בית מלכו ובהדא אלרסם
כאנת אלגאריה תדכל אלי אלמלך אן תעטא

כל מא תריד אן תחמלה מעהא מן דאר
אלחרם אלי בית אלמלך ׃ בערב היא באה
ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני
אל יד שעשגז סריס המלך שמר
הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי
אם חפץ בה המלך ונקראה בשם ׃ בר
ברמשא הוות עלה ובצפרא הוות נפקה
לבית נשיא תנינות על ידוי דשעשגז
סריסוי דמלכא נטר נשיא ושמה
מתכתב ומתיהיב למלכא ולא הוות עלא
עוד לות מלכא אלא אין אתרעי בה
מלכא וקראה בשמה ׃ באלעשי היא
דאכלה ובאלגדאה הי ראגעה אלי דאר
אלחרם תאניה עלי יד שעשגז כאדם
אלמלך חאפץ אלגואר לא תדכל איצא
אלי אלמלך אלא אן יריד הא אלמלך פתדעא
באסמהא ׃ ובהגיע תר אסתר בת אביחיל
דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל
המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר
יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים
ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראיה ׃
וכד מטא זמנא דאסתר מרלפתא בת
דאביחיל ברת אחוהי דאבוהי דמרדכי
דרבי יתה ליה לברת והוה מרבי לה מן

(margin: יא מלרע; ו ג מלרע; ב; ב ובענ; ב בל; חס יפן מל; יא בטע באלף)

באה יא מלרע השלום לו ארחת לבעליה מעשיהם קול שמועה ויקם יונה ואתה מגרל ואם משפחת תוחלת ממשכה ובזה בערב ׃ וכל מלכים
ויחזק דכות במ״ב מלעיל והשמעה הצפירה ׃ שבה ג מלרע ושבה אל בית אביה ושבה לאתננה ובבקר היא שבה ׃

קושטא היך כרתיה למיעל לות מלכא
אחשורוש לא בעת כל מדעם אלא מידי
דיאמר הגי סריסוהי דמלכא נטר
נשיא והות אסתר גמלא חנא וחסדא
ורחמין קדם כל דחזיין לה ועבד כרוג'
נוכה אסתר אבנת אביחיל עם מרדכי
דרי אכרזה לה אבנה לתרכלי דמלך
לסתכון תלבשיא ואמא יקולה הגי
כארס למלך חאפט דחרם פכאנת אסתר
נאילה חצאא ענד כל מן יראהא ותלקח
אסתר אל המלך אחשורוש אל בית
מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת
בשנת שבע למלכותו ואידברת אסתר
לביתיה דמלכא אחשורוש לבית
מלכותיה לפלטין בירחא עשיראה
דהוא ירחא דטבת בשתא דשבע למלכו
תיה פאדברת אסתר אלי ענד אלמלך
אחשורוש אלי בית מלכה פי אלשהר
אלעאשר הו שהר טבת פי אלסנה אלז מן
מלכה ויאהב המלך את אסתר מכל
הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל
הבתולות וישם כתר מלכות בראשה
וימליכה תחת ושתי ורחים מלכא
לאסתר מכל נשיא ואתגמלת חנא

וחסדא קדמוי מן כולהון בתולתא ויהב
תגא דמלכותא ברישה ואמליך יתה
חלף ושתי פאחבהא אלמלך מן גמיע
אלנסא ונאלת חצאא ופצלא פי עינה פוק
גמיע אלאבכאר וציר תאג אלמלך עלי
ראסהא ומלכהא מכאן ושתי ויעש
המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו
את משתה אסתר והנחה למדינות עשה
ויתן משאת כיד המלך ועבד מלכא
שירותא רבתא לכל שלטונוי ועבדוי
ית משתיתא דאסתר ומתנן למדינתא
יהב ואמר לה חוי לי היכדין עמיך והיכדין
תולדתיך ואמרה לית אנא ידעא ולא
חכמא ית עמי ולא ית תולדתי מטול
דכד אנא טליתא מית אבא ואמא
וזעירתא שבקון יתי וכד שמע מלכא
אחשורוש ושבק שבקון לכולי עלמא
ומתנן למדינתא יהב מטול דחשיב
מלכא בליביה ואמר בברמיה הא אנא
מסאב לכולהון אמיא ולשניא ומדי
ומלכותא מטול דאסתר בניהון את
אתייתרי וצנע אלמלך מגלסא עצימא
לגמיע קואדה ראך מגלס אסתר
וצנע רפאהיה לאהל אלמדן ואגאד

וחסד ה' קמ' אך טוב וחסד ירדף צדקה וחסד חיים וחסד עשית ותשא חן וחסד שמר הברית דעזרא כל מגלה בתולות הבתולות מל'
משאת ג' ועל בית הכס שאו כוג' ממועד ויתן משאת וחד אלחה ומשאת וחד והמשאת החלה

בגואיז כמבנה למלך ובהקבץ בתולות
שנית ומרדכי ישב בשער המלך וכד
ובהתכנשות בתולן תנינות ולמא אתכ
אתכנשות תנינות מטול אסתר הוות
יתבא בפלטין דמלכא ומלכא רחים
יתה מן כל נשיא ושוי תגא דמלכותא
ברישה ובתולתא האילין למה אתכנשון
תנינות מטול דאמרו שלטוניא דמלכא
דאן בעית תגלי לך אסתר תולדתה מטול
הכי כתיב תנינות ומרדכי יתיב בתרע
מלכא ועגר רחשר גוארתאניה ומרד
גאלס בבאב למלך אין אסתר מגדת
מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה
מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר
עשה כאשר היתה באמנה אתו ולית
היא אסתר מחויא עמה ותולדתה היך
מא דפקיד יתה מרדכי ואף כד אתכנשן
בתולתא תנינות לא גלת אסתר היך
דפקיד מרדכי אסתר עבדת היא אסתר
בטליותה מיכלתא אהוות וכד עלת
למלכותא במיכלתא עלת מטול הכי
אמר כתבא וזית מימריה דמרדכי
אסתר עבדת היך מה דהוות מרביא
עמיה ליס אסתר מכברה באמתהא

ב̇ נערות ה̇ חס בספ

ומולדהא כמא אמרהא מרדכי ונאימא
תו עאמלה בראיה בחזהא חזן כאנת
מחצונה ענדה

בימים ההם ומרדכי ישב בשער
המלך קצף בגתן ותרש שני סריסי
המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח
יד במלך אחשורש ביומיא האינון
ומרדכי יתיב בתרע מלכא רגז בגתן
ותרש תרין סריסוי דמלכא מנטרי
מאניה ובעו למישטא ידיהון במלכא
אחשורוש ויהבו עצה ביניהון ויהבו
חיוא חורמנא בכוזא דדהבא דשתי
ביה מלכא מיא דכד יבעי מלכא נשי
נשתוי ביה ותתחלחליה ונמחוי חיוא
ונקטליה פיתלך לאיאס ומרדכי גלס
בבאב למלך אן בגתן ותרש כארמי
למלך מן חגאבה גצבא פאראדא אן
ימרא אידיהמא לאחשורוש למלך
ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר
המלכה ותאמר אסתר למלך בשם
מרדכי בכין אתחוי פתגמא פרוח
קורשא למרדכי ואזל מרדכי ותני
לאסתר מלכתא ואמרת אסתר למלכא
בשמיה דמרדכי פצהר אמר המא

ה̇ חס

עשה ו̇ קמ̇ וסימנ׳ עד רדתה רוח זל שמחה מה זו עשה וזאת מאמר מרדכי המלך ימין ימין ובהקבץ ב̇ נערות בתולות וחד

למרדכי פאכבר בה אסתר אלמלכה
וקאלתה אסתר ללמלך ען מרדכי ויבקש
הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ
ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך
ואתבעי פתגמא ואשתכח ואתצליבו
תרויהון על קיסא ואתכתב בספר דוכרן
יומיא קדם מלכא פטלב אלאמר ווגד
כדאך פצלבא גמיעא עלי כשבה וכתב
דלך פי דיואן אכבאר אלזמאן בין ידי
אלמלך. אחר
הדברים האלה גדל המלך אחשורוש
את המן בן המדתא האגגי וינשאהו
וישם את כסאו מעל כל השרים אשר
אתו: בתר פתגמיא האלין רבי מלכא
אחשורוש ית המן בר המדתא אגגא
בר בוזא בר אפליטוס בר דיוס בר דיוסיס
בר פרוס בר מעדן בר מעקלון בר
אנתמרוס בר הדוס בר הדרוס בר שגר
בר נגר בר פרמשתא בר ויזתא בר
עמלק בר לחינתיה דאליפז בוכריה
דעשו ושליט יתיה ורבי יתיה ונטל
יתיה ושוי ית כרסיה לעיל מן כל
רברבנוהי. בעד הדה אמור עצם
אלמלך אחשורוש המן בן המדתא

אלאגגי ושרפה וגעל כרסיה ומרתבתה
פוק גמיע רויסאה: וכל עבדי המלך
אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים
להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא
יכרע ולא ישתחוה: וכל עבדוהי דמל
דבתרע בית מלכא כרעין וסגדין
להמן מטול דהכי פקיד עלוהי מלכא
ומרדכי לא הוה כרע קדמוי ולא
שאיל בשלמיה: וגמיע עביד אלמלך
אלדין בבאבה יגתון ויסגדון להמן לאן
כדא אמרהם אלמלך ומרדכי לא יגתו
ולא יסגד: ויאמרו עבדי המלך אשר
בשער המלך למרדכי מדוע אתה
עובר את מצות המלך: ואמרו עבדוי
דמלכא דבתרע בית מלכא למרדכי
מה דבותא אית לך על דנא דאנחנא
כרעין וסגדין קדם המן ואת לא כרע
קדמוי מטול מא את עבר על פוקדניה
דמלכא ענא מרדכי ואמר טפשיא
חסירי ליבא שמעו מני מילתא חדא
ואמרין ליה פהימא מן איתיה בר נשא
דהוא מתגאה ומתרבב והוא ילוד
איתתא ויומוהי זעירין ובתולדתיה
בכיא ואליא ורבותא עקתא ותנחתא

תליה על עץ ג' וסימנ' ותלה אותך ותלית אתו ויתלו שניהם על עץ . ישתחוה ג' וסימנ' ויהי דוד ולפניהם לא יכרע ולא ישתחוה

דהוא אבוהי

וכל יומוי מילי חמתא וסופיה הדר
לעפרא ואנא אסגוד קדמוי אלא אנא
אסגוד לאלהא חייא וקיימא דהוא חד
בשמיא והוא נורא אכלא נורא ומלאכוי
נורא תלא ארעא בארעיה מתח רקיעא
בגבורתיה ובצביונה מחשך שמשא
ברעותיה מנהר חשוכא בחכמתיה ימא
סגיר יתיה בחלא במזופיתיה שוי טעם
מוי מלחא ורוח גלגלי בחימרא אסר
יתיה היך זיקין פבריה באוצריתהומא
בגין דלא יסק לארעיתא בארעישולא
עליר תהומיה במימריה ברא רקיעא
מתח יתיה היך ענגא באוירא פריס
היך ערפילא על מיגין היך משכנא
על אפוהי ארעא טען בחייליה דלעיל
ודלרע רהטין שמשא וסיהרא וכימה
וכוכביא ומזליא לא בטלין שעתא
ולא נחין אלא רהטין כמו אזגדין
אזלין לימינא ולשמאלא למעבד
רעותיה דמן דברא כל עלמא וברא
יתהון ליה יאה למשבחא ולמסגד
קדמוי עניין ואמרין ליה והא אשכחן
דאבהתך סגדין קדם אבהתוהי דהמן
אמרין ליה לא כרע יעקב קדם אחוהי

עשו דהמן אמר להום אנא מזרעיתיה
דבנימן אנא וכד סגיד יעקב קדם עשו
בנימן לא הוה יליד מטול כדין נטר יתיה
קיים לעלמא במעי אמיה עד עידן
דיסקון לארעא דישראל ויהי בית מקדשא
בארעיה ותשרי שכינתא בתחומיה וכל
בית ישראל יחדון תמן ועממיא כרעין
וסגדין באתריה דאנא לית אנא כרע
וסגיד קדם המן רשיעא בעיל דבבא
הדין פקו כדאך עליר אמלך אלהין
בכאבה מא בך מתגאוז אמר ימלך
וַיְהִי בְּאָמְרָם אֵלָיו יוֹם וָיוֹם וְלֹא שָׁמַע
אֲלֵיהֶם וַיַּגִּידוּ לְהָמָן לִרְאוֹת הֲיַעַמְדוּ
דִּבְרֵי מָרְדֳּכַי כִּי הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר הוּא
יְהוּדִי והוה כד הוין אמרין ליה יומא
דלא שמע להון ותניין להמן דנחזון
אין קיימין מילי מרדכי מטול דאמר
להון דהוא יהודאה יקטו לה דאך יומא
בעד יום ולם יקבל מנהם פאכבר
בה המן לינצרו הל יתכת כלאם מרדכי
לאנה אכברהם באנה יהודי וַיַּרְא הָמָן
כִּי אֵין מָרְדֳּכַי כֹּרֵעַ וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ
וַיִּמָּלֵא הָמָן חֵמָה וחזא המן מטול
דלא צבי מרדכי למכרע ולמסגד

ב באמרם
ל
יא
מלין
כת
ב
וקר
כף

יא כת ב וקר כף ויהי בעלות הכהנים במשך בקרן היובל בשמעכם וישלחוה בעלות בחם השמש בשמעו את הדברים ויהי בשמעך דשמו
ויבן בה יבלן בטוב קדמיה ויהי באמרם ומבני בגוי עותי וזכוד ברוך בן זבי ׳ וחלופיהון גׄ לׄתׄ כף וקר ב במלכן ויבן את מזבח יי הוא יכין ׳׳

קדם המן ואתמלי המן חימתא׃ פלמא
ראא המאן אן מרדכי לא יגחן ולא יסגד
לה אמתלא עליה חרדא׃ ויבז בעיניו לשלח
יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם
מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל
היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש
עם מרדכי׃ והות קלילא בעינוי למישטא
ידוהי במרדכי בלחודוהי דמטול דאמרו
ליה דמרדכי יהודאה הוא ובעא המן
לשיצאה ית כל יהודאי דאית בכל מל
מלכותיה דאחשורוש עמא דמרדכי׃
פזרא פי עינה אן ימד ידה אלי מרדכי
וחדה לאנהם אכברוה באמתה פטלב
המאן אן יפני גמיע אליהוד אלדי פי גמיע
ממלכת אחשורוש קום מרדכי׃
בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת
שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל
פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום
ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר׃ בירחא קדמאה הוא ירח ניסן
בשתא דתרתי עסר למלכא אחשורוש
אפיל פורתא הוא עדבא קדם המן מן
יומא ליומא ומן ירחא לירחא דתרי
עשר הוא ירחא דאדר׃ פי אלשהר אלאול
הו שהר ניסן פי אלסנה אליב ללמלך
אחשורוש אוקע סהם אלקרעה בחצרה
המן מן יום ליום ומן שהר אלי שהר פוקע
פי אליב הו שהר אדר׃
ויאמר המן למלך
אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד
בין העמים בכל מדינות מלכותך
ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך
אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם׃
ואמר המן למלכא אחשורוש אית
עמא חד יהודאי מבדר ומטרטל
ביני עממיא בכל מדינת מלכותך
גזיתניהון ורוחין דמה מלקטין פשרי
טבתו ויתבין בחצבי בתמוז ועובדיהון
שנין מכל עמא ובנמוסנא לא מהלכין
ועובדנא לא צביא נפשהון ועבידתא
דמלכא לא עבדין וכד חזן לנא דקקין
בארעא וחזיין לנא כמד עם מסאב
וכד אנחנא נפקין למימר ולמשמע
בעבידתיה דמלכא מנהון סלקין בשורין
ומנהון פרטין גדירין ועליין בחדרין
ונפקין בחדרנפין וכד אנחנא מתפוס
יתהון מהדרין וקיימין מברקין עיניהון
וחרקין שיניהון ומבטשין ברגליהון

עם י״ז קמצ׳ הן עם וחב׳ השמע עם תנה עם יורדים כי לא השאיר ויכהן יקבל עם לברית קדמג׳ כמבוא עם אספו עם לפדות לו עם ד״ד״ב היומ׳ תפלטני מריב׳
עם בטחו בו ישפט עני עם רגע ימתו ברב עם הדרת מלך שנות מכל עם י׳ ותלתה ועם פסול לא יצין ילבט לא יחדרו וזמ׳ לא אתנח וסוף פסוק וזקפת
דכותהון ה׳ מלכותך ג׳ וחד ומלכותך והקימותי את כסא מלכותך שבט מישר שבט מלכותך בכל מדינות מלכותך לא תכון אתה ומלכותך

ומבהדלין יתנא ולית אנחנא יכלין למתפס
יתהון מן בנתהון לא יהבין לנא ומן בנתנא
לא נסבין להון ומן דכרוי מנהון למעבד
עבידתא דמלכא מפיק לשתא בשיהי
פיהי יומא דאינון צבין למזבן מננא
אמרין יומא דשריא הוא ויומא דאנחנא
צבין למזבן מינהון אסירין עלינן
שוקין ואמרין יומא אסירא הוא בשעתא
קמיתא אמרין קרית שמע קרינן בתני
בתניתא אמרין צלוי מצלינן בתליתאה
אמרין לחמא אכלינן ברביעתא אמרין
להא דשמיא מברכינן דיהב לנא לח
לחמא ומיא בחמישאה נפקין בשתא
נפקין בין בשביעיתא נשיהון נפקין
לאפיהון ואמרין איתו גריסוא דעקת
לבו בעבידתא דמלכא רשיעא עלין
לבי כנישתהון קריין בספריהון ומתר
גמין בנביאיהון וליטין למלכנא
ותברין לשולטננא ואמרין הדין הוא
יומא שביעאה דנח ביה אלהא רבא
עדתהון לשבעה יומין ונפקין נשיהון
בפלגות ליליא ומסאבין ית מיא לתמניה
יומין גזרין עורלת בניהון ולא חיסין
עליהון ואמרין דיהוי שנין מן בני

עממיא ובתלתין יומין קריין ירחא חד
חסיר וחד מלא אמרין בירח ניסן תמניא
יומין עבדין ביה הליקא ומרורתא וגרפין
חמיעא מן קדם פטירא ואמרין הדין הוא
יומא דאתפריקו ביה אבהתנא ממצרים
קריין יתיה יומא דפסחא עלין לבי
כנישתהון קריין בספריהון ומתרגמין
בנביאיהון ואמרין הכדין דמתגריף
חמיעא מן קדם פטירא הכדין תתגריף
מלכותא רשיעתא מבינתנא וזמין יתעקר
לנא פרקנא מן מלכא טפשא הדין בירח
סיון תרין יומין טבין עבדין ליה עלין
לבי כנישתא קריין באוריתא קרית שמע
ומצליין קורין באוריתא ומתרגמין בנבי'
לייטין למלכותא ותברין לשרטננא וק
וקריין יתיה יומא דעצרתא וסלקין ל
לאיגר בית אלההון ושדיין חזורין לקטין
יתהון ואמרין הא כמה דמתלקטין ח
חזוריה הכדין יתלקטון בניהו מבינתנא
ואמרין דין הוא יומא דאתיהיבת ביה
אוריתא לאבהתנא בטורא דסיני לעינן
בעידן דאשיתא קריין בחד בתשרי
עלין לבי כנשתא קריין בספרי ומתר
בנביאי לייטין למלכא ואמרין דין הוא

יומא דעל ביה דוכרן אבהתנא קדם
אבונא דבשמיא דוכרנא דילן ייעול
לטב ודבעלי דבבנא לביש ומריר בתשעה
ביה כנסין חיוין וזזין אפלין ושתיין
ומתפנקין אינון נשיהון מעקין וצימין
ומענין יתהון ולא חייסין עליהון ואמרין
יומא הדין מתכפרין חובן וחטאן חובא
דילן מתכנשין ומתוספין על חובי בעלי
דבבנא ועלין לבי כנשתא וקריין באורי׳
ומתרגמין בנביאי ליטין למלכא ותברין
לשולטנא ואמרין הכדין תתכפר מלכו
תא טפשתא מן עלמא ובעיין רחמי
ומתחננין דימות מלכא ויתבר שלטנה
בחמשא עשר ביה מטללין איגר בתיהון
ונפקין לבוסתננא ושמטין לולבנא
וקטפין אתרוגנא ומפשחין חלפנא
וחרבין בוסתננא ועקרין סיגיהון ולא
חייסין ועבדין להון הושענא ואמרין
כמיד עסר עבר מלכא בגו סדרי אנחנא
עברין ועלין לבי כנשתא וצליין וחדיין
והדרין ושחקין ומרקדין היך גדיין
ולא ידעינן אם מילט ליטין לנא ואם
מברכא מברכין להון וקורין יתיה חגא
דמטללתא ולא עבדין עבידתא דמלכא

אמרין לנא יומא אסירא הוא ומפקין
ליה לשתא בשיהי פיהי ולא יעבדין
בהון עבידתא דמלכא לחמשין שנין
קריין יובילא לשבע שנין קריין שמטה
לתרי עשר ירחין קריין שתא לתלתין
יומין קריין ירחא ועבדין יומא טבא
לשבעה יומין קריין שבת ועבדין ליה
יומא רבא דניחא מרי עלמא כד הוות
מלכותהון קיימא עליהון קם מנהון
מלכא דוד והוה שמיה והוה מחשיב
עלנא מחשבן בישן ובעא לשיצאה
יתנא ולאובדא יתנא מן עלמא תלתין
פעמין קטל יתנא וחד שבק ודשבק
לעבדין בבישיתהון דהלין בתבא
מפרש וזיך את מואב וימדדם בחבל
ובתר כין קם חד מן מלכיא דהוו קדמך
נבוכדנצר הוה שמיה סליק עליהון
ואחריב ית מקדשיהון ובזית קרויהון
וקלא ית בית מקדשא בנורא ואגלי
יתהון בגלותא ומן דחיהון דמתא ועד
כען לא שבקין ואמרין בני אבהתמן
עלמא אנן למלכא לית אנחנא פלחין
וסגדין ולשולטנא לית אנחנא משת
משתמעין ולכל אתר ואתר איגרתהון

אזלין ומטין למבעי רחמין קדם אלהא
דימות מלכא ויתגזר נחתו למצרים
בשבעין נפשו וכד סליקו מתמן בשתין
רבוון סליקו והשתא אינון בגלותא לית
להון מידעם ואמרין בני חסירין וטבין
אנחנא דמן עלמא ולא מסכינין וסחורין
כותהון בעלמא ועמא הדין בני קריתא
מבדר מנהון בנין קירוא ומנהון תליין
בוצין כל דמזבנין מזבנין בשוקא וכל
דזבנין זבנין בשיווא פקע המן למלך
אחשורוש מוגור שעבו ואחר מבדר
מתפרק בין לשעוב וסנהם מתגיירה
מן גמיע לאמם פי גמיע מדן ממלכתך
והסבסנן למלך גיר צאנעין וליס ישבה
למלך תרכהם עליוכדי: אם על המלך
טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר
כסף אשקול על ידי עשי המלאכה
להביא אל גנזי המלך: אן ראי למלך
אן יכתב באבאדתהם ועשרה אלף בדרה
ורק אזנהא עלי ידי עמאל לגהא רבה
ידכלונה אלי כזאין למלך: ויסר המלך
את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן
המדתא האגגי צרר היהודים: פנזע
למלך כאתמה מן ידה ודפעה אלי המן

בן המדתא אלאגגי עדו ליהוד: ויאמר
המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות
בו כטוב בעיניך: וקאל לה ורק מוהוב לך
ואקום תצנע בהם מא חסן ענדך: ויקראו
ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה
עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן
אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר
על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם
מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו
בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם
בטבעת המלך: פדעי כתאב למלך
פידלך אוקת פי לשהר לאול הו שהר
ניסן פי ליום לתאלת עשר מנה וכתב
בגמיע מא אמר המן אלי לבטארקה
למלך ולאמרא מן מדינה ומדינה ורויסא
קום וקום מדינה ומדינה בכטהא ואמה
ואמה בלגתהא באסם אחשורוש למלך
כתב דלך וכתם בכאתמה: ונשלוח
ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך
להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים
מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד
בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא
חדש אדר ושללם לבוז: ובעת בלכתב
מן פיוג אלי גמיע מדן למלך לינפד

תרג׳ ויסר המלך: ואעדי מלכא ית עזקתיה מן ידיה בתר דאמר ליה אנא ואת [illegible]

ויקטלו ויבאדו בגמיע ליהוד מן צבי אי
שיך ואטפאלו ונסא פיזוס ואחר פי ז
יום אלג מן לשהר אתאני עשר הו שהר
אדר וסלבהוס יבוס׃ פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לְהִנָּתֵן
דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גָּלוּי לְכָל הָעַמִּים
לִהְיוֹת עֲתִדִים לַיּוֹם הַזֶּה׃ ונסך אכתאב
וגער תוקיעה פי כל מדינה מנשורה
לגמיע אלאמם ליכונו מסתעדין להדי
איום׃ הָרָצִים יָצְאוּ דְחוּפִים בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ
וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהָמָן
יָשְׁבוּ לִשְׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוּשָׁן נָבוֹכָה׃
והשתא אין צבי מרי מלכא ארגין
עשרה אלפין ככרי כספא מן בית
גנזי די לי לגנזי דמלכא מן קדם
דבנמוסי מלכא לא מהלכין ועבידתיה
דמלכא ליתאינון עבדין ולמרי מלכא
לא צבו לאנחותהון אין צבי מרי מלכא
יתכתב לאובדון בה שעתא קמו מלאכיא
ובעו מן קודשא בריך הוא ואמרין רבון
כל עלמא אין עמא בית ישראל יובדון
שמשא וסיהרא יחשך נהוריהון ולא
ינהרון הא לא אתבריין אלא בדיל עמך
ישראל דנפלין על אפיהון ואמרין
עננו אבינו עננו ושופרי תקעין

ב ב

ג ל
ב ל

זה תרג׳ אם
על המלך טוב
כי לוגה לאול׳:
על כלם

עמהון עמא עניין בתריהון עד דבכן
חולי שמיא ונדו אבהתהון מן קבריהון
ומרדכי צדיקא הוה ידע מה דאתעביד
ברוחא דקודשא שדר מלכא להיכליה
ביד עבדוהי זכריה ומלאכי דיתבין בלשכת
הגזית ומתנבין תמן על שורא דבירוש
ומן בתר דאתגלי ליה שבעין ותרין
מגדלין שדר אחשורוש רשיעא ואיתי
מאה ועשרין ושבע ספרין מן מאה
ועשרין ושבע מדינן גבר גבר ומגלתיה
ופינקסיה בידיה ויתיבו בתרע שושן
וכתבו ושלחו גזירתא קשיאתא על
יהודאין ועל נימוסיהון ואגרתא
קדמיתא כתבו לה בשמיה וחתמו לה
בעזקתיה דמלכא ושדרו יתהון ביד
רהוטיא והפרין הוה כתיב באיגרתיה
ובפוגנן ניגמי דמלכא אחשורוש לכל
עממיא אומיא ולישניא דיירין
בכל ארעא שלמכון יסגי מהודענא
לכון דגברא חד אתא לותנא לא מן את
אתרנא הוא ולא מן מדינתנא הוא ואתא
לאתוספא עלנא ולאתגברא על בעלי
דבבנא בדיקין ביה והמן שמיה בר
אגג מלכא דבית עמלק רבא בר אליפז

ובפוגע
נגמר
נ״א

בדבר המלך ג׳ וסימנ׳ ותמאן המלכה ושתי הרצים הרצים ׳ נתון ג׳ ומ׳ וסימנ׳ החכמה והמדע הכסף נתון לך בלשכת בית האהים

בר רעו אר לבו כריה דעשו בר יצחק
שלטונין ומרי נכסין ועתירי ארעין
ושאיל מני שאילתא זעירתא וקל יקלא
זהוו לי עליהון דאין על נימוסיהון דלא
כשרין ואמר כד נפקו ממצרים שתין
רבוון לכל גבר וגבר עמא זבנית ליה
לקטלא ואנא מלכא אחשורוש סגי
חדיתי ודעתי שפרת עלי וכספא נסבית
מניה ועמא זבנית ליה לקטלא כען
אכולו ושתו וחדו כמא דאנא אטר
ושתיו וחדי דאחיד בקשתא ליחוד
בקשתא ודאחיד בסיפא ליחוד בסיפא
ופוקו ושלוטו בהון לארבעה עשר
ולחמשה עשר לירחא אדר דלישנא
לא תחוסון לא על מלכיהון ולא על
שלטוניהון ולא על רבניהון ולא על
דרדקיהון אלא איתהון קטולו וממוניהון
בוזו גבר גבר לנפשיה דמיני מלכא
אחשורוש לכל עממיא אומיא ולישניא
ולכל אתר ואתר ולכל מדינה ומדינה
לכל שבטא ושבטא ולכל זרעי וזרעי
ולכל קריה וקריה דמשתכחה בה עלוא
יהודאה או אמתא יהודאיתא ותנכסון
רברבניהון על תרעי בתיהון מן קדם

דלא קבילו גזירתיה דמלכא דאנא מלכא
אחשורוש צבי דלא ישתכח יהודאה
על ארע מלכותי אפיג כרגו מנרפשין
באמר אמלך ואתוקיע געל פיסוס אל
אגוסק ואמלך והמן גלסו לאשרבו קריה
אסוס מתחירה: ומרדכי
ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי
את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך
העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה: וכד
חזא מרדכי צדיקא ית גזירתא דאת
דאתגזרת וית איגרתא ואתחתמת
עדא לבושוהי מן קדמוהי ומן אחורוהי
ואתכסי שקא ואתפלפל בקטמא ש
ואריס בקליה ואמר ואימה גזירתא
הדא דגזר מלכא והמן לא על פלגא
גזר ופלגא שבק ולא על תולתא ולא
על רביעתא אלהין על גופא כולה
גזר למעקר ולשיציא יתה מן שורשהא
וכד חזו עמא בית ישראל מרדכי
והשיב עליהון אתכנשון ואתון לותיה
עד דהוון סגי לחדא דלית להון מנין
קם מרדכי על רגלוהי בגו קהלא ענ
וכן אמר להון עמא בית ישראל חביבא
וקיריא דהביבו ויקיר קדם אבוהי די

ב׳ ראש פיס׳

ומרדכי ב׳ ראש פיסוק׳ וסימנ׳ ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות׳ ויזעק זעקה גדולה ל׳ וש׳ זעקה

בשמיא לא ידעית ובמה דהוה ולא שמ
שמעתון במה דגזר עלנא מלכא והמן
לאובדא יתנא מעל אפי ארעא ולשיצאה
יתנא מתחות שמיא לית לנא מלכא דנסמוך
עליה ואף לא נביא דיבעי רחמין עלנא
לית לנא אתר למיערק אף לא מדינתא
דנשתיזב לתמן לכל אתר ואתר אתגל
עלנא ובכל מדינה ומדינה אשתדר
עלנא הוינא כענא דלית להון רעיא
וכספינתא בימא דלית לה מדברנא
הוינן כיתמין דלית להון אבא וכד אתון
ינקין אימהון מיתת בה שעתא אפיקו
ית ארונא לתרע שושן ואפיקו עליה
ספרא דאוריתא כד מכרך בשקא ומפל
פל בקטמא הוו קריין ביה בצר לך ומצ
כי אל רחום ועני קם מרדכי על רגלוי
בגו קהלא ענו וכן אמר עמא בית ישראל
חביבא ויקירא ניקום ונחזי מן אינשי
נינוה כד אשתלח עליהון יונה בר אמתי
נביא למהפך ית קרתא דנינוה ומטא
פתגמא לות מלכא דנינוה וקם מכורסי
יקריה ואעדי תגיה מעל רישיה ואתכסי
שקא ואתפלפל בקטמא ואכריז בנינוה
ואמר מן גזירתיה דמלכא ורברבנוהי

למימר אנשא ובעירא תורי ועאנא לא
תפקון למרעי ומיא לא ישתון ותובו
מן אורחתכון בישא ומן חטפא דבידיכון
ותבעי מן בשתא דחשיב עליהון ולא
עבד ואף אנחנא נעביד כותהון ונגזר
צומין ונקרי תעניתא דיגלינן מן ירושלם
כד אתחייבו שנאיהון דבית ישראל
אתת ברת קלא וקרת ליה לנבוכדנצר
מלכא דבבל ואמרת נבוכדנצר מלכא
בשרא קום וסק על ירושלם ואחריב
יתה וקלי ית בית מקדשא בנורא בה
שעתא ההיא נבוכדנצר רשיעא מנד
ברישיה מובילו ומיתי בידיה מן קדם
דהוה ידעמה דהוה בסוף משריתיה
דסנחריב כד אשתלח עליהון מלאכא
מן שמי מרומא וקטל בהון תמנת
עשר רבוון וחמשה אלפין ולא אשתייר
במשריתיה דסנחריב אלא הוא בלחודוי
פלמא עלם מרדכי בגמיע מא צנע שק
תיאבה ולבס למסח ורמאד וכרג אלא
וסט אלקריה וצרך צרכה עצימה מרה
וַיָּבוֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבוֹא
אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ שָׂק וגא אלא
קרב באב אלמלך אד ליס יצלח אן ידכל

איבאבלמלך בלבאס למסח׳ ובכל
מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך
ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכ
ומספד שק ואפר יצע לרבים׃ ופי כל
מדינה ומדינה מוצע מאקר בלג אמר
למלך ותוקיעה חזן עצים ליהוד וצום
ובכא ונכב ומסח יפרש לגבלא׃ ותבואינה
נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל
המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש
את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא
קבל׃ ולמא באת גואר אסתר ובדמהא
פאלברוהא בדאך פתקלקלת למלכה
גוא ובעתת בתיאב לתלבס מרדכי ותנזע
מסחה ענה ולם יקבל מנהא׃ ותקרא
אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד
לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה
ועל מה זה׃ פדעת אסתר בהתך והו ואחד
מן כדם למלך לדי אוקפה בין ידיהא
פאמרתה בלמציר אלי מרדכי ליעלם
מא הדא תולאו מא הדא כאן׃ ויצא התך
אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני
שער המלך׃ פכרג התך אלי מרדכי אלי
רחבה לקריה אלתי בין ידי באב למלך׃
ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת

פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול
על גנזי המלך ביהודים לאבדם׃ פאכברה
מרדכי בגמיע מא נאלה ובשרח מבלג
לורק אלדי צמנה המן אן יזנה אלי כזאנה
למלך פי ליהוד ליבידהם׃ ואת פתשגן
כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם
נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן
לו ולבקש מלפניו על עמה׃ ונסכה
כתאב לתוקיע אלתי געל פי לסוס לאנפ
אדהם דפעה ליה ליוריה אסתר מעמא
יכברהא בה ויסלהא אן תדכל אלי למלך
פתתצרע ליה ותטלב מנה פי אמתהא׃
ויבא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי׃
פדכל התך ואכבר אסתר בכלאם
מרדכי׃ ותאמר אסתר להתך ותצוהו
אל מרדכי׃ פקאלת אסתר להתך ואמרתה
אלי מרדכי׃ כל עבדי המלך ועם מדינות
המלך יודעים אשר כל איש ואשה
אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית
אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד
מאשר יושיט לו המלך את שרביט
הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל
המלך זה שלושים יום׃ גמיע קואד

יקרא כא לזאת יקרא אשה אברם יעקב כי ביצחק ארץ רפאים כי יקרא קן צפור לפנים בישראל רק יקרא שמך לא תחור אתם לא יקרא עוד לנבל אשר יקלא
כי ביתי בית תפלה יקרא ודרך הקדש אלהי כל הארץ ולך יקרא דרושה ולא יקרא למקום והיו כי לך יקרא לבבם לב אחת עיר הצדק אולי יקרה יי לקראתי
בתרג פת׳ הי ׃ נקראתי ב׳ נקרא נקריתי בהל ואני לא נקראתי קדמג׳ פת׳ יוד ואכון בתרי לישני ׃

ארמלך ורעייה מרן ארמלך עארמין
באנה אי רגל או אמראה דכ'ל אלי אלמלך
אלי אלדאר אלגואניה ממן לם ידעא פאלסנה
פיה ואחדה והו אן יקתל מא כלא מן ימד
לה אלמלך אלצולגאן אלדהב פאנה יחיא
ואנא פלא אדעא לאדכ'ול אלי אלמלך
הדא תלאתין יומא ויגידו למרדכי את
דברי אסתר פאכברו מרדכי בכלאם
אסתר ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר
אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך
מכל היהודים פקאל מרדכי מגיבא לאס
לא תצ'ני פי נפסך אן בית אלמלך יכלצך
מן גמיע אליהוד כי אם החרש תחרישי
בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים
ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו
ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות
פאנך אן אמסכת פי מתל הדא אלוקת
פפרג ונגאה יחדתאן לליהוד מן מוצע
אכ'ר ואנת ואל אביך סתבידון תם מן
יעלם אנך תבלגין אלי מתל הדא אלוקת
ואנת פי בית אלמלך ותאמר אסתר
להשיב אל מרדכי פקאלת אסתר
מגיבה למרדכי לך כנוס את כל היהודים
הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל

תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה
ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא
אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי
אבדתי אמץ פאגמע גמיע אליהוד
אלמוגודין פי אלסוס וצומו עליי ולא תא
תאכלו ולא תשרבו תלאתה איאם לילהא
ונהארהא ואנא איצא וגוארי אצום
כדאך וחינה אדכל אלי אלמלך עלי גיר
אלסנה פאן הלכת הלכת מגתהדה ויעבר
מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו
אסתר פמצא מרדכי וצנע גמיע מא
אמרת אסתר ויהי ביום השלישי ותלבש
אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך
הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב
על כסא מלכותו בבית המלכות נכח
פתח הבית והוה ביומא תליתאה כד
קמת אסתר תלתה צומין יומא בתר
יומא קמת מן עפרא ומן קטמא כד
כפיפא קומתה ולא פשיטא ואיתקנת
בתקונה כמרעם ומתקנן מלכתא
לבשת לבושא דמלכותא מטכסן בדהבא
טבא דאופיר דהוא שיראה פרוגבן
דמטכסבא אבנין טבין דדהבא ושויאת
ברגלה מסאנין דאופרזין דדהבא

רוח ורוח ב̇ ורוח תשימו רוח והצלה וחד ורוח לשאול ... לילה ויום ב̇ להיות עיניך פתחות דמלכ̇ פן יפקד עליה לילה ויום לך כנוס ... נערת היו וכה
תרבקין עם נערתי גם אני ונערתי אצום ... זוג̇ מן תליין דמיין חד נסיב ב̇ וחד לא נסב ב̇ בבית הבור בית הבור בבית החפשית דמלכ̇ בית החפשית מאורת
יש בבית רשע עוד האש בית רשע לב חכמים בבית אבל טוב ללכת אל בית אבל בבית המלכות בית המלכות

וכד חמן צלי את אסתר בצלותהא וכן
אמרת אנת הוא אלהא דאברהם יצחק
ויעקב ואלהא דבנימן אבי לא מן דשפירא
אנא קדמך אנא עלת לות מלכא טפשא
הדין אלהין על עמך בית ישראל די לא
ייבדון מן עלמא דבדיל ישראל עמך
בריתא עלמא כוליה ואם ישראל ייבדון
מן עלמא מן יימר קדמך קדוש קדוש
קדוש בכל יומא תלתה זמנין כמה דעם
דשיזבת חנניה מישאל ועזריה מן אתון
נורא יקדתא וית דניאל מן גוב אריותא
כן תשיזיב יתי מן ידיה דמלכא טפשא
הדין וגמול יתי חנא וחסדא בעינוהי
אסתר אמרת מלה ובחינון סברת
צלותה בבעו מנך שמע צלוין בשעתא
הדין גלינן וטרידנן מן ארעא ובדיל
חובנא מסרת יתנא די יתקיים בנא פתגמא
דכתיב ותזדבנון תמן לעבדין ואמהן
ולית דזבין והא אנחנא מזדבנין ולית
דזבין והתא נפקת לקטלא וכולנא
מתקטלין ומתמסרין לחרבא ולקטלא
ולשיצאה בגמירא כחדא זרעיה דאבר
לבישין שקין וקטמא רמילהון על
רישיהון אם חטו אבהתא מה חטו

בניא אם נשתיצי מאן מודה קדמך
טפליא אם חטו קדמך ינקי תדיא מה
חטו ית בי ירושלם נעו מקבריהון דמפקת
ית בניהון למתנכסא בענני שמיא את
מעבר יתנא מה קלילין אינון יומי חדוותך
להמן רשיעא מסרת יתנא לבעלי דבבנא
לאתנכסא מדכרא אנא קדמך עובדי
רחימוי מן אברהם אישרד למימר נסית
יתיה בכל נסיונין בדקת ואשתכח מהימן
סעיד וסמיך לבני רחמוי דהיעול יתהון
בחותם קיימא עולבננא תבע מן המן
רשיעא ופורענותנא מן בר המדתא
פרע מיניה על ידי עמך דבעא לשיצאה
יתנא כחדא צר ותשניק לעמך להון לאעקא
בכל אתריהון קיים עלנא עלמא קיימת
עמנא עקירת יצחק זקוף יתנא דמא
המן כספא למזבן יתנא באלף ככרין
שמע בקלנא ועני יתנא ואפיק יתנא
מן עקא לרוחא תברת תקיפין תבר ית
המן ולא תהוי תקומה למפלתה אסתר
צוחת צווחא רבא ויללת יללא מרירא
בבכיה וברמעין אמרת מליא ובתחנונים
צלותהא גורנאה אחחת מן קדם פומה
ועיינא אסתמיין מן דמעתא דמיית

אסתר בליבה ואמרת דלמא איעול
קדם מלכא ולא יקביל מני האנא עלא
למבעי רחמין קדם מלכא על אחסנתי
ומלאך דרחמין יקדם יתי ויעול עמי
חנא וחסדא זכותא דאברהם תיעול קדמי
עקידתי יצחק תיזקוף יתי חיניה דיעקב
אתיהיב בפומי חסדיה דיוסף על לישני
טוביה לאנש דמרחץ עלוהי ולא בדה
כל דמסתמיך ביה ימיניה ושמאליה
יפשוט בידיהון ברא עלמא כוליה כל
ישראל בעיין עלי רחמין ועליהון אנא
עלא למבעי רחמין דמרדעס דמתחנן
אנש קדם קודשא בריך הוא משתמעא
צלותיה בעידן עקתיה נחזי בעובדי
אבהתנא ונעביד כותהון והוא יעביד
לנא ית בעותנא שמאליה אחידא בצו
בצואריה דיצחק וימיניה בסכינא עלך
ברעוא דעות מימרך ולא עכיב מן שלי
שליחותך פתחת רזין מן רקיעא למיתן
אתר למלאכי מרומא ומלאכי מרומא
צווחין במרר וכן אמרין חבל לעלמא
אסכן עבד קריא אנא קדמך דאת עני
לכל מן דרחיק ליה ולכל מן דעיקא ליה
ואת הא זיל כד עקתא דנפש רחמנא

וחננא אתקרית מרחיק רגז ומסגי למ'
עבד טיבו וקשוט שביק לעוין ולחובין
נטר קיימא וחסדא לרחמוי נטרין
פקודי אוריתיה לאלפין דרין ואף לי
לאבהתנא דילנא הוא הדין קיימא דקיימת
עמהון שמעת יתה הות בכיא ויתיבת
כאיתא על מתברא שמע בקלנא ועני
יתנא ואפיק יתנא מן עקא לרווחא תלתא
צומין צמית קדמך מיכן ואילך מה
איכול למעבד ובתר יומא תליתאה
לבשת אסתר לבושא דמלכותא וקמת
בדרת בית מלכותא גויתא לקביל בית
מלכא ומלכא יתיב על כרסיה דמלכותא
בבית מלכותא לקביל תרעא דביתא
פלמא כאן פיליום אלתאלת לבסת אסתר
תיאב אלמלך ווקפת פי דאר בית אלמלך
אלגואני חדא בית אלמלך והו גאלס עלי
כרסי מלכה חדא באב אלבית ויהי כראות
המלך את אסתר המלכה עמדת
בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך
לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו
ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט
והוה כד חזא מלכא ית אסתר מלכתא
קיימא בדרתא נסיבא רחמין בעינוהי

ואושיט מלכא לאסתר ית שרביטא
דדהבא דבידיה וקריבת אסתר ומטת
ברישׁ שרביטא פלמא ראהא ואקפה
פי צחן נאלת חצוא פי עינה פמד להא
אלצולגאן אלדהב אלדי בידה פדנת מן ראסה
ותקדמת. ויאמר לה המלך מה לך אסתר
המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות
וינתן לך. ואמר מלכא לאסתר מה שאי
לתיך אסתר מלכתא ומה בעותיך ותתיהיב
ליך. פקאל להא אלמלך מא לך יא אסתר
אלמלכה ומא טלבתך פתעטאה ולו אלא
נצף אלממלכה פתעטא. ותאמר אסתר
אם על המלך טוב יבוא המלך והמן
אל המשתה אשר עשיתי לו. ואמרת
אסתר למלכא אין שפיר על מלכא ייתי
מלכא והמן למשתיא דעבדית להון.
פקאלת אן ראי אלמלך אן יגי הו והמן
אליום אלי אלמגלס אלדי צנעתה לה. ויאמר
המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר
ויבא המלך והמן אל המשתה אשר
עשתה אסתר. פקאל אלמלך אסרעו בה
בהמן אן יקצי חאגת אסתר פגא אלמלך
והמן אלי אלמגלס אלדי צנעתה אסתר.
ויאמר המלך לאסתר במשתה היין

היום
מהר׳ ד׳
ב׳
חס
בס״פ

מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד
חצי המלכות ותעש. פקאל להא פי מגלס
אלכמר מא סולך פתעטינה ומא טלבתך
ולו אלא נצף אלממלכה פתקצא. ותען
אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי. פאגא
בתה אסתר וקאלת סולי וטלבתי. אם מצאתי
חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת
את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא
המלך והמן אל המשתה אשר אעשה
להם ומחר אעשה כדבר המלך. אן וגדת
חצוא ענד אלמלך וראי אן יעטינהא
יגי איצא אלמלך והמן אלי אלמגלס אלדי
אצנעה להמא וגדא אמתתל אמר
אלמלך. ויצא המן ביום ההוא שמח
וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער
המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן
על מרדכי חמה. ונפק המן ביומא ההוא
כיר חדי ושפיר לבא וכד חזא המן ית
מרדכי בתרע מלכא ולא קם ולא זע
מניה ואתמלי המן על מרדכי חמתא.
פכרג המן פי דלך אלוקת פרחא וטייב
אלנפס פלמא ראא מרדכי בבאב אלמלך
ולם יקום ולם יזול מנה אמתלא עליה
חרדא. ויתאפק המן ויבא אל ביתו

ג
ה
חצי הספר
טו
ו
יו ב
ב ו
ב

מהרו ד׳ ועלו אל אבי מהרו עשו כמוני מהרו ללכת מהרו את המן לעשות ׃ ותאמר ה׳ פת׳ ותדר נדר ותתפלל חנה ותען [illegible] ותען אסתר
והחזיקה בו ׃ ד׳ מלרע וחד מלעיל ׃ וכראות ב׳ שאול את דוד וכראות המן ׃ וחד וכראות יצ׳ כי כנען ׃

ותובר המן ואתא לביתיה ושדר ואיתי ית רחמוהי וית זרש אתתיה:

וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו
פתחרך חתי באלי מנזלה ובעת ודעא
באצדקאה וזרש זוגתה ויספר להם המן
את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר
גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים
ועבדי המלך וקץ עליהם עצם יסארה
וכתרה בניה וגמיע מא עצמה אלמלך
ושרפה עלי רויסאה וקוארה ויאמר
המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם
המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם
אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך
תסקאו איצא לם תדעו אסתר אלמלכה
מע אלמלך אלי אלמגלס אלדי צנעתה אלא
אנא וגדא אנא איצא מדעי ענדהא
מע אלמלך וכל זה איננו שוה לי בכל
עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי
יושב בשער המלך וגמיע דלך מא
יסאוי ענדי שייא פי אי וקת ראית מרדכי
אליהודי גאלס בבאב אלמלך ותאמר לו
זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה
חמשים אמה ובבקר אמר למלך
ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך
אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני
המן ויעש העץ ואמרת ליה אתתיה

זרש וכל רחמוהי שפיר בעינך נימר
קדמך מלתא חדא דתא יתעביד למרדכי
גברא יהודאה הוא חד מן צדיקיא דאית
בדין עלמא אין בחרבא נקטול יתיה
כבר אתהפיך חרבא ואתרמי עלנא היכ
יתיה לרגימותא כבר רגמיה דויד לגלית
פלשתאה ואין בתורא דנחשא נרמיניה
כבר בזעיה מנשה ונפק מיניה זרוק יתיה
לימא כבר דבזעו יתיה בני ישראל
ועברו בגויה טמור יתיה לגו אתון נורא
כבר דעקתה חנניה מישאל ועזריה
ונפקו מן גויה יתרמי לגוב אריותא
כבר דלא חבילו אריותא בדניאל יתרמי
קדם כלבין כבר אסתתמו פום כלבין
בארעא דמצרים למדברא נגלי יתיה
כבר דמדברא נפישו וסגיאו מהקטלא
נקטול יתיה והיידא דתא יתעביד ליה
נרמי יתיה לבית אסירי מן בית אסירי
אמליכו ית יוסף ספינא תתרמי על
צואריה דאתהפיך ספינא מעל צואריה
דיצחק נעוור עיניה ונשבוק יתיה כבר
יקטול בנא מה דקטל שמשון ית
פלשתאי פורענותא דגברא הדין לא
ידעינן מה נעביד צליבא רבא יתעביד

הביאה ג̇ ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו מלבד אשר הביאה אל המלך אף לא הביאה ותחר והביאה אותם למחר ה̇ ויאמר למחר ושמתי
פדת בין עמי ואל העם תאמר התקדשו קום קדש את העם וגם למחר

ליה ועל לבבא דביתיה דמיה ישתפיך
קומתיה יתרמי על צליבא ויחזון יתיה
כל רחמוהי וחברוהי שמיא וארעא
כחדא צייתין על צליבא דאתקין המן
למרדכי תינגת על צפרא ועול קדם
מלכא ושאיל מיניה על צליבא הדין
ביהיא שעתא לא שכיבו ולא שלא המן
בר המדתא עד דאזלו ואיתו ית נגריא
ות קינאי נגריא דעביר צליבא וקינאי
דמתקנין מינין דפרזל ובנוי דהמן דיצין
וחדין וזרש אתתיה מנגנא בכינרין עני
המן רשיעא ואמר אגרא דנגרי אנא
יהיב ולקינאי אנא מתקן שירותא על
צליבא הדין בה שעתא קם המן רשיעא
למנסייה ית צליבא בקומתיה נפקת
ברת קלא משמי מרומא ואמרת ליה
לך יאי המן רשיעא ולך שפיר בר
המדתא ושפר פתגמא קדם המן ועבד
צליבא לנפשיה׃ פקעת לה זרש זוגתה
וסאיר אצרקאה יצנעו לשבה שאמתה
כמסין דראע ואלא כאן אבואס אל
אמלך אן יצלב מרדכי עליהא ואולכל
מע אמלך אי אמגלס פארחא פרחסן
קולהם ענד המן וצנע אלכשבה׃

ב̇ ראש ה̇ פס̇ דברי הימים

בלילה ההוא נדדה
שנת המלך ויאמר להביא את ספר
הזכרנות ויהיו נקראים לפני המלך׃ ביה
בליליא ההוא נדת שנתיה דמלכא ביה
בליליא ההוא נפק פורקנא ליהודאי ביה
בליליא ההוא אירברת שרה לבית אבימלך
ביה בליליא ההוא אתקטלו כל בכוריא
במצרים ביה בליליא ההוא אתגליין
נבואן לנביאין וחלמין לחלמי חזויא
ביה בליליא ההוא אתרגיש עלמא כוליה
מרינן וכל דייריהון אבלא רבא בכל
ברכיא מספדא ואיליין בכל מדינתא
עילומין אסירין שקין סבין וסבן שקפין
על לבהון וכולהון צווחין במרר ובקל
רב מיללין ואמרין ווי וי חזינא עקא על
עקא ותברא על תברא ומתברנא קדמאה
לא אתסינן ולמחתנא לא אתיהיבת אסו
ומרונגא לא אתנחמנא וכיבי ליבנא לא
עברו מננא וקרית אבהתנא רטישא
על ארעא ומקדשנא פגר שנאה ועזי
ועזרתנא דשישן בעלי דבבנא פרעה
ומצראי לא עצו עלנא כהדין עיצתא
ומלכי עממיא לא חשיבו כמחשבתא
הדא למהוי עתידין ליומא הדא לשיצאה

שנת ה׳ בשנה ויישנו שנת עולם וחבירו אם אתן שנת לעיני מתוקה שנת העבד בלילה ההוא ״— מיה ב̇ נדדה מדמכה בלילה ההוא נדדה

לשיציותנא מעל אפי ארעא גלא רזין
כלא ליה רזא רבא למרדכי דגזירת מותא
אתגזרת על בית ישראל אף לעבדין
ואמהן לא זבינו יתהון ביה בליליא ההוא
נדת שינתיה דקב״ה בשמי מרומא וגלא
הוה כתיב ויקץ כישן ש׳ לא אפשר
למימריה ועוד כתיב עורה למה תישן
ע׳ שח״ס ושלום לא אתקדמוי שינה
אלא כד חטיין בית ישראל עביד דכות
דמוך כרם כד עבדין רעותיה לא נאים
ולא דמיך דכתיב הנה לא ינום ולא יישן
ביה בליליא ההוא נדת שינתיה דמרדכי
צדיקא דהוה שהיר ולא שכיב דהוה
שכיבו ולא דמיך דהוו בית ישר׳ כנישין
ויתבין קדמוי ואמרין ליה אנת גרמת
להון לבית ישראל כל בישתא הדא דאת
אם קמת מן קדם המן רשיעא וכרעת
וסגידת ליה לא אתת עלנא ית כל עקתא
הדין מתיב מרדכי ואמר להון לבית ישר׳
לבושא דהוה לביש המן רשיעא תרין
צלמין ביה חד מן קדמוהי וחד מן אחורו
הי ואם קמית וסגדית אשכחית דפלחית
לטעותא ואתון ידעין דמן דפלח
לטעותא ישתיצי ויאבד מן עלמא הדין

לית קדמוהי
נא

ומטריד מן עלמא דאתי ושתקן מניה
כל בית ישראל ביה בליליא ההוא נדת
שינתיה דהמן דהוה מתקן ית צליבא
למצלב ית מרדכי עליה ולא הוה ידע
דלנפשיה הוא מתקן יתיה ביה בליליא
ההוא נדת שינתיה דאסתר צדקניתא
דהות עבדא לחמא לאעלא ית המן בש
בשירותא עם מלכא אחשורוש ביה
בליליא ההוא נדת שינתיה דמלכא טפשא
אחשורוש דהוה שהיר ולא שכיב ולא
דמיך דנקטת יתיה רוחא דנקטא למלכא
וכן אמר לכל רברבנוהי מה דאכלית לא
הני ומא דשתית לא אתקבל עלי שמיא
דעימין ושמי שמיא עלי מרימין
בקלהון הדא מתנן אמרית למשבק
למדינתא ולא שבקית להון אי אסתר
והמן מכוונין עלי למקטל יתי דלא
אעלת לשירותא אלא להמן בלחודוהי
ביה בליליא ההוא על דוכרניה דאברהם
יצחק ויעקב קדם אלוהון דיבשמיא
דאשתלח מלאכא מן מרומא הוא מיכאל
רבחילא דישראל ויתיב ברישא דמלכא
ונדי ית שינתיה מניה כוליה ליליא עד
דאמר לאעלא ית ספר דוכרניא דיומיא

זהוו קרן ביה קדם מלכא עיבדוי דיעבדון
דמלכי קדמאי דהוון מן קדמוי ואתיב
לעיל מן עינוי דמלכא אחשורוש והוה
מסתכל מלכא וחאזי כדמות גברא עני
ואמר למלכא המן דנקטלך באעו ונמלוך
חלפך והווא מקדיס בצפרא ובאעי למשאל
מינך גברא דפרקך מן מותא ובעיין נקטלוי
אלא אמור ליה להמן מה למעבד לגברא
דמלכא צאבי ביקריה וחאזי דלא שאיל
מנך אלא לבושין דכתלא דמלכותא
וסוסיא דרכיב עלוי מלכא ופיתלך אליה
ארקנוס אלמלך פאמר פאתי בדיואן
אלכראנאת אכבאר אלזמאן פקרית בין
ידיה וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי
על בגתנא ותרש שני סריסי המלך
משמרי הסף אשר בקשו לשלוח יד
במלך אחשורוש וגברא דהוה קרי
בספר דוכרניא עם ספרא הוה מסתכל
וחזי דכתיב דחוי מרדכי על בגתנא ותרש
תרין שלטוני דמלכותא נטרי רישיה
דמלכא דבעו לאושטא ידיהון למקטל
מלכא אחשורוש פוגד בהא מכתוב
מא רפעה מרדכי עלי בגתן ותרש כאדמי
אלמלך מן חגאבה אלי אראדא אן ימדא

אלי המא אלאחשורוש אלמלך ויאמר
המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי
על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא
נעשה עמו דבר ואמר מלכא מה אתעביד
יקרא ורבותא למרדכי מטול הדא מלתא
שיזיב יתי מן קטלא ואמרו עולימוהי
דמלכא ומשמשנוי לא אתעביד ביה מדעם
פקאל אלמלך מאדא צנע מן אלוקאר ואלתעטים
למרדכי עלי הדא אלסבב קאלו גלמאנה
אלדי יכדמונה לם יצנע מעה שיא ויאמר
המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך
החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי
על העץ אשר הכין לו ואמר מלכא מן
בדרתא והמן על לדרת בית מלכא בריתא
למימר למלכא למתלי ית מרדכי על
צליבא דאתקין ליה קאל אלמלך מן פי אלצחן
וכאן המן קד דכל אלי צחן בית אלמלך
אלבראני ליסאלה יצלב מרדכי עלי אלכשבה
אלדי אצלחהא לה ויאמרו נערי המלך
אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך
יבוא ואמרו עולימוי דמלכא ליה הא
המן קאים בדרתא ואמר מלכא ייעול
קאלו גלמאן אלמלך לה הודא המן ואקף
פי אלדאר קאל אלמלך ידכל ויבוא המן

יביאו ט וסימנהו בכורי שוק התרומה למען אשר יביאו והביכו את אשר יביאו ישפטו והשערים אתיכם הלשכות יביאו לבוש

ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר
המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי
יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני
ועל המן ואמר ליה מלכא למעבד לגברא
דמלכא צבי ביקריה חשיב המן בליביה
מן בכל עבדוי דמלכא יקיר כותיה אלהין
יתרעי מלכא יעביד יקרא יתיר מני פלמא
דכל המן קטלה למלך מארא יצנע בארגל
אדי יריד אלמלך אכראמה פקט המן פי
נפסה למן יריד למלך אזיכרם אכתר מני
ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך
חפץ ביקרו עני המן ואמר למלכא גברא
דמלכא צבי ביקריה יפקט המן לה ארגל
אדי יריד למלך אכראמה יביאו לבוש
מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר
רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות
בראשו ייתון לבושא דמלכותא דהוה
לביש מלכא וסוסיא דהוה רכיב עלוהי
מלכא ואתיהיב כתלא דמלכותא ברישיה
יותא בלבאס מלך קד לבסה אלמלך
ופרס קד רכב עליה למלך ותאג למלך
אדי קד געל עלי ראסה ונתון הלבוש
והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים
והלבישו את האיש אשר המלך חפץ

ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר
וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר
המלך חפץ ביקרו ויתנון לבושא וסוסיא
על ידוי דגברא מן שלטוני דמלכא
פרתונאי וילבשון ית גברא דמלכא צבי
ביקריה וירכבון יתיה על סוסיא בפתיי
קרתא ויהון מכריזין קדמוי ואמרין
כדין יתעביד לגברא דמלכא צבי ביקריה
וידפעו אלך אלי ואחד מן ריסא למלך
אלתות חתי ילבסון ארגל אדי יריד למלך
אכראמה וירכבוה עלי אלפרס פי רחבה
אלקריה וינאדו בין ידיה כדא יצנע בארגל
אדי יריד למלך אכראמה ויאמר המלך
להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס
כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי
היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל
אשר דברת בבין אסתכל מלכא וחזא
ית המן דחשיב בליביה ואמר המן נקטוליה
באעי ונמלך חלפוי כמא דחזית בחזוי
ואמר מלכא להמן המן סרהיב אוחי
ועול לבי גנזי מלכא וסב מתמן חד
מן כסויא דארגונין טבין וסב מתמן
לבושא שיראה טבא פלוגנין דמטכס
באבנין טבין ומרגלין ותליין בארבע

אמירה פלוני בלבו ז ויפל אברהם על פניו ויאמר עשו בלבו ויאמר ירבעם בלבו אמר נבל בלבו וחבירו ויאמר המן בלבו ... נתן כא או חפשה
לא נתן לה כי לא נתן להם נחלה אשר נתן לו בהר אפרים ואעתנו נתן לך כי ילד ילד לנו כבוד הלבנון נתן לה ונתן הספר והמו גליהם כמים רבים איה העדר נתן לך
הנה לאש נתן לאכלה ואתנו לא נתן לך כי נתן חתיתם כל אשר נתן ביד עבדיך ונתן ההמון בידו נתן הסכל אשר נתן אשר נתן צשושן תבן אין נתן הוא מרומים
משכב ויתנהו קמץ

קרנתא דילה זיגא דדהבא ורמונא לכל
רוחא ורוחא וסב מתמן כלילא רבא דהוה לא
מקדמוהא דאיתין יתין ליה מן קריין
מדינן ביומא קדמאה דקמית במלכותא
וסב מתמן ספסירא שירונא טבא דילי
דאיתון יתיה לי מן כוש מדינתא ותרין
דרינין דלבושיהון לבושא דמלכותא
דמרגליתא דאיתון יתיה לי מן מדינת
אפריקי ופוק לאוריא דמלכא ודבר
מתמן סוסיא דקאים ברישאוריא ושמיה
שיפרגן דעלוהי רכבית ביומא קדמאה
דקמית במלכותא ועל אלין מא אבר
דיקרא ורבותא דאמרית לך תיזיל
ותעביד למרדכי יהודאה דיתיב על
תרעא דילי וכד שמע המן ית פתגמא
באש עלוהי וזיוהי אשתני ועינוהי
אתחשכן ופומיה אסתלף ורעיונוהי
אשתגש וקטרי חרציה אשתריין וארכו
בתיה דא לדא נקשן ענה המן ואמר
למלכא מרי מלכא נפישין אינון ש
מרדכי דאית בעלמא ולית אנא ידע
על הדין מרדכי את אמר ענה מלכא
ואמר להמן הא אמרית לא על מרדכי
דיתיב בתרעא דילי ענה המן ואמר

למלכא מרי מלכא נפישין אינון תרעיא
דמלכא ולית אנא ידע הי דין תרעא את
אמר לי ענה מלכא ואמר להמן מרדכי
יהודאה ענה המן ואמר למלכא מרי
מלכא גברא ההוא סנאה דילך וסנאה
דאבהתוהי עשרה אלפין ככרי כספא
יתיהבון ליה והדין יקרא לא יתעביד ליה
ענה מלכא ואמר להמן עשרה אלפין
ככרי כספא יתיהבון ליה ועל כל ביתך
אנא משליט ליה והדין יקרא לא יתמנע
מיניה ענה המן ואמר למלכא עשרה
בנין דאית לי ירהטון קדם כורסיא והדין
יקרא לא יתעביד ליה ענה מלכא ואמר
להמן את ובנך ואיתתך עבדין הוון
למרדכי והדין יקרא לא יתמנע מיניה
ענה המן ואמר למלכא מרי מלכא גבר
הדיוט הוא מני יתיה על מדינתא חדא
או על רסתקא חדא והדין יקרא לא יתע׳
ליה ענה מלכא ואמר להמן על מדינן
ועל מחוזין אנא משליט יתיה ועל
מלכותי מא יבשתא ישתמעון ליה
והדין יקרא לא יתמנע מניה ענה המן
ואמר למלכא טבעיה וטבעך ייזיל
בכוליה עלמא והדין יקרא לא יתעביד

ליה עני מלכא ואמר להמן גברא דאמר
טבתא על מלכא ושיזיב רישיה מן קטלא
טבעין טבעיה יזיל בכל מדינתא והדין
יקרא לא יתמנע מניה עני המן ואמר
למלכא פרודתקיין ואיגרא דאשתדרנא
לכל מדינת מלכא יבטלון והדין יקרא לא
יתעביד ליה עני מלכא ואמר להמן איגרין
ופרודתקיין דשדרת אנא מבטל יתהון
והדין יקרא לא יתמנע מיניה תגלגולת
נזף ביה מלכא ואמר ליה המן המן בעגלא
לא תבטל פתגמא מן כל דאמרית יתיקא
ימלך להמן אסרע כד אלבאס ואלפרס
כמא קלת ואצנע כדאך למרדכי אליהודי
אגלס בבאב אמלך לא תסקט אמרא מן
גמיע מא קלתאה ויקח המן את הלבוש
ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו
ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה
לאיש אשר המלך חפץ ביקרו כד חזא
המן רשיעא דפתגמוי לא מתקבלין
קדם מלכא ומלוהי לא משתמעין על
לבי גנזי מלכא כד כפיפא קומתיה ולא
פשיטא כד אביל והא אפי רישיה כד
אודנוי מרטשן וכד עינוי מחשכן וכד
פומיה אסתלק וכד לביה אטמטם וכד

מנוהי מבזען וכד קטרי חרציה אשתריין
וארכובתיה דא לדא נקשן ונסיב מתמן
לבושא דמלכותא דאיתון יתיה למלכא
אחשורוש ביומא קדמאה דקם במלכותא
ונסיב מתמן כל מני מלכותא כמד עם
דאתפקד ונפק מתמן כד מבהל ועל
לאוריא דמלכא ונסיב מתמן סוסיא
דקאים בריש אוריא דמלכא דמתליין
ביה מחסמין דדהבא ואחד בריסני
דסוסיא וכל מני מלכותא טען על כתפוהי
ומתקטרין קטרוהי ומחלזין חלזוהי
ואזל וקם על מרדכי צדיקא עני ואמר
ליה קום לך מרדכי צדיקא בר אברהם
יצחק ויעקב קדם לך שקך וקיטמך
וקיטמך לעשרא אלפין ככרי כספא
דאמרית לאעלא מן גנזי דילי לבית
גנזי מלכא ולא אתקבלו מן קדם דאתון
חביבין קדם אבוכון די בשמיא די בכל
עידן דאתון מצליין קדמוהי הוא מקביל
צלותכון ופריק יתכון מיד בעלי דבביכון
השתא קום ורכיב על סוסיא דמלכותא
עני מרדכי צדיקא ואמר להמן רשיעא
בר זרעא בישא דבית עמלק אוריך שעה
אוכיל לחמא דגידין ואשקי מיא דמרירין

ככה יעשה ג׳ וסימנ׳ ככה יעשה לשור האחד וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה אשר המלך חפץ ביקרו וחבירו

ובתר כין סבו ואפיק יתיה וצלוב יתי על
צליבא ענה המן ואמר למרדכי קום לך
זרעא טבא מן יומיכון נסין דבר בין
מתעברין לכון צליבא דאתקינית לבישו
תי אתקינית יתיה השתא קום לך מרדכי
צדיקא אלביש לבושא דמלכותא ורכיב
על סוסיא דמלכותא ופתגמוי דמלכא
לא תבטיל ענה מרדכי ואמר ליה מן
דאית זי ארבעין יומין וארבעין לילון
בצומא הכדין רכיב על סוסיא דמלכותא
כד שמע המן רשיעא פתגמא הדין
דאמר מרדכי על לבי גנזי מלכא ואפיק
מתמן כל מיני בוסמין טבין ומשחנין
ואסחי יתיה ומשח יתיה ואלביש יתיה
לבושין דמלכותא ואתקין יתיה שפיר
בכל תיקוני מלכותא ואוביל יתיה מן
סעורתא דשדרת ליה אסתר מלכתא מן
קדם דירכוב על סוסיא דמלכותא ואשתדרין
ליה מן בית מלכא עשרין וארבעה
אלפין עולימי בחירי וכסי דדהבא בימ
בימיניהון וכוזין דדהבא בשמאלא
דידהון ומשבחין ואזלין קדם מרדכי
צדיקא ואמרין ליה כדין יתעביד לגברא
דמלכא צבי ביקריה וכד חזו בית ישראל

אזלין מן ימיניה ומן שמאליה ומענין
ואמרין הכדין יתעביד לגברא דמלכא
דברא שמיא וארעא צבי ביקריה אריקת
אסתר וחזת ית מרדכי בר אחוה דאבוהא
לביש לבושא דמלכותא וכתרא דמלכותא
אודיית ושבחת לאלהא רשמיא על פור
פורקנא הדין כד יהיב מרדכי שקא על
גשמיה וקטם על רישיה דעני מעקין
וביה היא שעתא דחזיאת למרדכי בר אחוהי
דאבוהא ענת ואמרת ליה עלך נתקיים
מה דכתיב בנביאי קדישי מקים מעפרא
מסכינא מקילקולתא מרים למסכיני
רוחא למותבא יתהון עם שולטונין וכר
וכרסיא דיקרא יחסין יתהון ואף מרדכי
שבח ואמר הפכת מספדי למחול לי הפכת
מספדא דילי לחדותא עברת שקאן מני
ואלבישת יתי לבושא דמלכותא אשבח
יתך פריקי דלא חדית לבהון דבעלי דבבי
וביה היא שעתא אהון בידוהי דהמן ארבע
אמנין ספרא דספריה למרדכי ובכלנא
דאסחי יתיה גוליר דהוה נגיד טוסיא
כרוזא דהוה מכריז קדמוהי ואמר
כדין יתעביד לגברא דמלכא צבי ביקריה
פאכדר המן ללבאסו ולפרס ולבס מרדכי

ואר̈כבה פירחבה לאקריה ונאהו בין יריא
הכראיצנע בלרגלי יריר למלך
אכראמה: וישב מרדכי אל שער המלך
והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש: ובכין
חזר מרדכי לתרע בית מלכא ביקר וכרבו
יתירא והמן אסתחף לביתיה אבילו ומכסי
רישיה וביה היא שעתא אסרגע מרדכי
ליבאכב למלך והמן אנדפע לביתה חזינא
מבטא לראסי: ויספר המן לזרש אשתו
ולכל אהביו את כל אשר קרהו: ויאמרו
לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים
מרדכי אשר החלות לנפול לפניו לא
תוכל לו כי נפול תפול לפניו: ותני המן ל
לזרש אתתיה ולכל רחמוהי ית כל דערע
יתיה ואמרין ליה חכימוהי וזרש אתתיה
שמיע לך מן קדמיתא דהוו תלת גברין
יהודאין במדינת בבל חנניה מישאל ועזריה
ועל דלא שמעין למלוי דנבוכדנצר שוא
יתהון לאתונא דנורא ונפקו מן גו של
שלהוביתא דנורא ומומא לא הות בהון
אלא נפק לישנא מגו אתונא דנורא ואוק
יד למן דאכלו קרציהון והשתא אין אתו
מרדכי מן בניהון דגבריא אליך דאיך
שריתא למפלקדמוי לא תיכול ליה ארי

ב / וגם הוא / ב / ב ואצרה / חכמת ב ד / אדני יהוה / ח מל

מיפל תיפל קדמוהי ולא תקום יפקון המן
עלי זרש זוגתה וסאיר אצדקאה גמיע
מא נאלה פקאלו לה עלמא הו וזרש זוגתה
אן כאן מרדכי מן נסל אליהוד אלדי קד
בדאת אן תקע בין ידיה פלא תסתטיעה
בל תקע איצא בין ידיה: עודם מדברים
עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהילו להביא
את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר:
עד דאינון ממללין עימיה ושלטוני
דמלכא קריבו וסרהיבו לאיתאה ית המן
למשקיא דעבדת אסתר: פבינא הם
יכאטבוה פי דלך פאדי וצל כדם למלך
פבאדרו בהמן אן יגי אלמגלס אלדי צנעתה
אסתר: ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר
המלכה: ועל מלכא והמן למשתי עם
אסתר מלכתא: פגא למלך והמן לישרבא
מע אסתר למלכה: ויאמר המלך לאסתר
גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך
אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותעש: ואמר מלכא
לאסתר אף ביומא תנינא במשקיא דח
דחמרא מה שאילתיך אסתר ותתיהיב
ליך ומא בעותיך דמן פלגא דמלכותא
ותתעביד פקאל להא אלמלך איצא פי

ב / חס / בספ / ב / ג

תפול ח מל ואחריתך בחרב תפול ונטשתיך המדברה על הרי ישראל על פני השדה וכל חומה לארץ תפול כתפי משכמה תפול כי נפול תפול
וכל קהלת דבות ... נפול כנפול ב מל בליש כנפול לפני בני עולה כי נפול תפול ...

ליום ית אנפי מגלס למימר מא סולך
יא אסתר אמלכה פתעטיה ומא טלבתך
ולו אלא נצף אממלכה פתקצא ותען
אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן
לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי ענת
אסתר ואמרת אין אשכחית חנא וחסדא
ורחמין קדמך מלכא ואין על מלכא
שפיר תתיהיב לי נפשי בשאלתי פאגבת
אסתר וקאלת אן וגדת חצא ענד אמלך
וראי אן יהב לי נפסי בסואלי וקומי בטלבתי
כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג
ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו
החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך
ארום אזדבנת אנא ועמי למשתיצאה
ולמתקטל ולהובדה ואלו לעבדין
ולאמהן אזדבנת אנא ועמי שתקא
הוינא ארום לית בעל דבבא שוי בנזקא
פאנא קד אבענא עבידא ואמאא ש
לאמסכת לאן עדו לא יסאוי אדא אמלך
ויאמר המלך
אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי
הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו
לעשות כן ואמר מלכא למתורגמנא

ואמר מתורגמנא לאסתר מלכתא מן
הוא דין ובר מן הוא דין גברא דחשיב למעבד
כדין פקאל אמלך לאסתר אמלכה מן הו
דא ואי אלנאס הו אלדי אגתרי קלבה אן
יצנע דלך ותאמר אסתר איש צר ואויב
המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך
והמלכה ענת אסתר מלכתא ואמרת
גברא בישא ובעיל דבבא המן בישא
הדין ולמא אתקרי שמיה המן דאמן
דבעא למישטר ידיה באומתהון דיהודאי
דאתקריין בנוי דמרכולא והוא בעא
למקטל יתהון והמן אתזע מן קדם מלכא
ומלכתא פקאלת רגל עדו ובאגץ הדא
המן אלרדי פאהתאל המן מן בין ידי
אמלך ואמלכה והמלך קם בחמתו ממשתה
היין אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על
נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה
אליו הרעה מאת המלך ומלכא קם
בחמתיה ממשקיא ועל לגינת ביתנא
והוו מקצצין קדמוי אילנין טבין דתיזוח
חמתיה ולא נחת והמן קם למבעי על
נפשיה מן אסתר מלכתא מטול דחמא
דשלימא בישתא עלוהי מן קדם מלכא
תם אן אמלך קאם בחמיתה מן מגלס

דעמי
בבעותי

להרוג ד' מל' בליש' וכל שריה אהרוג עמון עת להרוג כי נמכרנו והלוג בשנאיהם ה' — ה' מי הוא זה ג' עתב את לבו מלך הכבוד מי הוא זה ואי זה הוא

אלכסנדרי בנאן לבסתאן והמן קם ליט
ליטלבא פי נפשה מן אסתר מלכה למא
ראי אן קד כמלת לה שרא מן ענד מלך
והמלך שב מגנת הביתן אל בית משתה
היין והמן נפל על המטה אשר אסתר
עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את
המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך
ופני המן חפו ומלכא אתכמן גנת ביתנא
לבית משקיא דחמרא מסתכל והא את
המן רמי על ערסא דאסתר דיתבא עליה
ואמר ליה מלכא אוף למכבש מלכתא
עמי בטרקלינא את בעי פתגמא נפק
מפום מלכא ואפי המן הוו חפיין ולמלך
רגע מן גנאן לבסתאן לי בית מגלס
למר והמן ואקע עלי סריר אלדי כאנת
אסתר פוקה פקאל מלך ואיצא ליכבס
למלכה מעי פי בית לכלמה כרגת מן
פם למלך וגטה המן בטיין ויאמר חרבונה
אחד מן הסריסים לפני המלך עמד
בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר
המלך תלהו עליו ואמר חרבונה חד מן
סריסיא קדם מלכא והוה חרבונה דכיר
לבשתא אלא על הדא דכיר לטב מטול
דעם המן הוה בעיצתיה דנסב למעבד
צליבא למרדכי צדיקא וכד חמא דשו
דשלימא בשתא על המן ועל ביתיה
מן מלכא אזל אף הוא חרבונה ואמר
ליה למלכא אוף לך למלכא בעי המן
נקטול וניסב ית מלכתא ואילא מהימנא
לי שדר וחזי ית צליבא דעבד למרדכי
מטול דמליל טבתא על מלכא קאים
בבית המן רומיה חמשין אמין ענא
מלכא ואמר למרדכי מרדכי יהודאה
דשיזיב למלכא מן קטלא קום איזיל
סב ית המן בעיל דבבא מעיקנא דהון
דיהודאי וצלוב יתיה על צליבא דאתקין
לנפשיה ודון יתיה דינין בישין ועביד
ביה כד שפיר באפך בה שעתא נפק
מרדכי מן קדם מלכא ונסיב ית המן
מתרע בית מלכא ענא מרדכי ואמר
להמן איתא עמי המן שנאה ובעיל
דבבא בישא מעיקהון דיהודאי ונצלוב
יתך על צליבא דאתקינת לנפשך ענא
המן רשיעא ואמר למרדכי צדיקא
לא תצלבני בהדין דצלבין לגברין
הדיוטין גיברי עלמא לא ספינית יתהון
ורברבני מדינתא אשתעבדו קדמי
ארגישית מלכין במימר פומי ונממלל

גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד

טו פיסו ריש וסוף חדה לא ריש מוסיף וו על סוף וסימנ׳ ויהיו והלתות והלוים ונפש אדם ומקנה ויאיר ויפתח ומלך וכמהו ויצ ולמפבשת והנתינים
ויכניה והמלך קם בחמתו וחצור ועתה

שפוותי בהדלית מרינן ואנא המן פתשגן
דמלכא הוית שמי והוה מתקרי אבא
דמלכותא זייע אנא מנך מרדכי צדיקא
דלא תעביד ליה היך מא דחשיבית למעבד
לך חוס על איקרי ולא תקטול לנבי
ותחבלינני כאגג אבא טב את מרדכי
עביד היך טיבותך בקטל נפש לאתהדר
לי שנאתיה דאגג וקנאתיה דעמלק
לא תקני בעיל דבבו בליבך לא תנטר
ליה היך מא דנטר עשו אבי נסין דבבין
אתעברו לך כמא דאתעבדו לאבהתך
כד עברו בימא עיני בהתן למחמי יתך
ופומי לית אנא יכיל למפתח קדמך על
דנסיבית עלך עיצה מן רחמי ומן זרש
אתתי בבעו מינך חוס על נפשי מרי
מרדכי צדיקא לא תמחי שמי כפריע
בעמלק אבא וסיבותי על צליבא לא
תצלוב והיך דאתבעי קטול יתי רישי
תעדי בסיפיה דמלכא דביה מתקטלין
כל דבר בני מרינתא שארי המן צווח
ובכי ולא מרכין אודניה דמרדכי ליה
וכד חזא המן דלא משתמעין מילוי
קדם מרדכי נטל אליא ובכיתא על
נפשיה במציעות גינת ביתנא מתיב

וכן אמר אציתו לי כל אילניא וכל
שתלי דשתלית מן יומי בראשית כד
בעי המן למסק לאכסדריא דכד פנדוגא
אתכנשו כולהון ועצו עצה מן דרומיה
חמשין אמין יצטליב המן על רישיה
גופנא אמרא קו צרא ולית אנא יכיל אנא
דיצטליב ברישי מחמת דמני נסכין
חמר דנסכין איהרא אמרא יצטליב
ברישי ודלא יכילנא דיצטליב ברישי
חילא אנא אמרא תאינתא יצטליב
ברישי ולא יכילנא דמני נסבין לבכורא
ומני לביש אדם וחוה זיתא אמרא
יצטליב ברישי ולא יכילנא דמני נסבין
משחא למנרתא חכים רזיא בלא יתי
למפרע שטריה דעובדיה נגיא טב
חריא דיצטליב ברישי ואמר דקלא
קדם נטוריה ידעין כלנא בסרא דהוה
המן רשיעא בר בריה דאגג עמלקאה
כל מלכיא יירון קדמך דאת הוא דהא
זלית כר מנך לך יאה למפרק בניא
כמא דפרקתא ית אבהתא מתיב קבה
ואמר ליה לישראל ה׳ לך כל מא
דאמרת נסיבתך בעיצה דאצטליב
ברישך דאת זוגא לכנשתא דציון

סביראא מרה אתרוגא יצטליב בר ישי
דלא איכילנא עלי אתו כל עממיא כולהון
למיסב מן איבי לשבחא קדמך פתח
אסא פומיה ואמר דיצטליב בר ישי דלא
איכילנא דעלי אמרין ששון ושמחה
ועודרא אנא שותפת עם אתרוגא צווח
כלוטא ואמר דיצטליב בר ישי דלא איכילנא
דדבורה מינקתה דרבקה קבירא תחותי
קרי בטמא ואמר דיצטליב דלא איכילנא
דאבשלום בר דויד אצטליב בר ישי
רמונא אמר דיצטליב בר ישי דלא איכילנא
דצדיקיא מתילין לקבלי שמעו מני
אמר ארזא תלון יתיה להמן רשיעא
דלעשרתי בנוהי על צליבא דאתקין
לנפשיה וכן כתבא מפריש ואמור יתם
קל חרבונה אחד לכרסיא בין ידי מלך
ואיצאהורא לכשבה די צנעהא המן
למרדכי די קל כיר עלי מלך קאימה
פי מנזלה שאמכה כמסין דואע פקי
אמלך אצלבוה עליהא ויתלו את המן
על העץ אשר הכין למרדכי וחמת
המלך שככה וצלבו ית המן על צליבא
דאתקין למרדכי וחמתא דמלך מלכא
נחת וצלבו המן עלי לכשבה דתיהיאאזא

יתיר
יוד

למרדכי ית סכנת חמיה מלך
ביום ההוא נתן המלך אחשורוש
לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים
ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר
מה הוא לה ביומא ההוא תליתאה יהב
מלכא אחשורוש לאסתר מלכתא ית
ביתא דהמן רשיעא בעיל דבבא דיהודאי
ולמרדכי הוה קארי אבא המלכא מטול
דחוית אסתר מה הוא לה פי דאך איום
והב מלך אחשורוש לאסתר מלכה
בית המן עדו יהוד ומרדכי דכל בין
ידי מלך אר ערפתה אסתר מא הו מנא
ויסר המלך את טבעתו אשר העביר
מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר
את מרדכי על בית המן ושויאת אסתר
יתיה בגו פלטורין ואעדי מלכא ית
עזקתיה מניה די עבר מן המן ויהב
יתה למרדכי ושויאת אסתר ית מרדכי
על ביתא דהמן פנזע מלך כאתמה
די כאן אנתזעה מן המן פאעטאה
מרדכי וכלת אסתר מרדכי עלי בית
המן ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך
ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו
להעביר את רעת המן האגגי ואת

ל
יג
ג
מל

על בית ועל בית יג ויגשו אל האיש איש למשפחתיו ואתם קמתם ויספרו ויבאו אנשי יהודה ויהי מספר התקועית לא עליתם ולא אסתיר עוד ותקטן
זאת ויותם בנו וישם הכהן ותשם אסתר יוכל מלכים וישעיהו וירמיהו ותרי עש דכות במ יא אל בית ואל בית הבלל והלכו גוים והלכו עמים אשר
פיה והקמותי קדמיה דפיסו הרכבים החנות הכלא הוצאתיה בו המעשר ותוסף ג מל ותוסף המלחמה להיות ותוסף אלתנוגיה ותוסף אסתר

מחשבתו אשר חשב על היהודים ׃ וא
ואוסיפת אסתר ומלילת קדם מלכא ונפלת
קדם רגלוי ובכת ואתחננת ליה למעבר
ית בישתא דהמן בר אגגאה וית מחשבתיה
דחשיב על יהודאי ׃ תם שאורת אסתר
וכלמת למלך ווקעת על רגליה ובכת
ותצרעת לה אן יזיל שר המן לאגבר
ותדבירה אדי דבר על ליהודי ׃ ויושט
המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם
אסתר ותעמד לפני המלך ׃ ואושיט מל'
לאסתר ית שרביטא דדהבא דהוה בידיה
וקמת אסתר ועלת לקדם מלכא חינוי'
מדלהא למלך לצור גאון דדהב אד'
קאמת בין ידיה ׃ ותאמר אם על המלך
טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר
לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב
להשיב את הספרים מחשבת המן בן
המדתא האגגי אשר כתב לאבד את
היהודים אשר בכל מדינות המלך ׃ א
ואמרת אין על מלכא שפיר ואין
אשכחית חסדא ורחמין קדמך וכשר
פתגמא קדם מלכא ותקינא אנא בע
בעינוהי יתכתב כתבא למבטלא ית
אגרתיה וית מחשבתיה דהמן בר המדתא

אגגאה דכתב למובדא ית כל יהודאי דאית
בכל מדינתיה דמלכא אחשורוש יקאית
אקראי למלך וגרת חצאא ענדה פיענה
וצלחהדא דאמר ענדה וכנת בה גיידה
פליבתב ברד לכתב דיבהא תדבירהמן
בן המדתא לאגגי אדי כתב ליביד גמיע
ליהודי אדי פי גמיע מדן למלך ׃ כי איככה
אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את
עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי
מטול דהיך אנא אוכלא למחזי בבישתא
דתשכח ית אומתי והיך אנא אוכלא
למחזי ביובדנא דתולדתי ׃ פאני אקול
כיף אטיק אן אנצר באכארה מולדי
וכיף אנצר אלאבלא אדי יחל בקומי ׃
ויאמר המלך
אחשורש לאסתר המלכה ולמרדכי
היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו
תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים
ואמר מלכא אחשורוש לאסתר מלכתא
ולמרדכי יהודאה הא את סרחת מן
שירויא ואשאלתיך ואמרית ליך מן
הדא זרעיתא איתיך ומן הדא אומתא
איתיך ואעביד מנהון הגמונין ופורלי
מלכין ואמרת לי לית אנא ידעא אבא

אחשורש ל' חס ויבקשו לשלח יד ו ויקראו ספרי המלך ויאמר המלך אחשורוש לאסתר ויכתב בשם המלך ׳ וחד וישם המלך אחשרש ס"פ
איככה ל' פשטתי את כתנתי שנים בן כי איככה אוכל שנים בן ס"

ואמא דמיתין ושבקין יתי טליתא זעי
זעירתא וכדון הא ביתיה דהמן יהבית
לאסתר ויתיה צליבו על צליבא על דפשט
ידיה ביהודאי פקא אמלך אחשורוש
לאסתר אמלכה ולמרדכי איהודי יהודאה
בית המן קד והבתה לאסתר והו פצלב
עלי אכשבה עלי מא מד יהה ביהודי
ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם
בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי
כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום
בטבעת המלך אין להשיב ואתון כתובו
על יהודאי כשפר בעיניכון בשמיה
דמלכא וחתומו בעזקתיה דמלכא מטול
דכתבא דאתכתב בשמא דמלכא ומת
ומתחתם בעזקתא דמלכא לא בטילי
ואנתם פאכתבו אלי איהוד כמא יחסן
ענדכם באסם אמלך ואכתמו בכתאמה
מן חית יכון לאן אכתאב אדי יכתב באסם
אמלך ויכתם בכתאמה ליס לה מרד
ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש
השלישי הוא חדש סיון בשלשה ועשרים
בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל
היהודים ואל האחשדרפנים והפחות
ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש

שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה
ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל
היהודים ככתבם וכלשונם ואתקריאו
ספרי דמלכא בזמנא ההוא בירחא
תליתאה הוא ירח סיון בעשרין ותלתא
יומין ביה ואתכתב ית כל מה דפקיד
מרדכי על יהודאי ועל יקירוהי דמלכא
ועל רברבנוהי ועל שלטוני מדינתא
דאית מהפריקי מדינתא ועד כוש מאה
ועשרין ושבע מדינתא מדינתא
ומדינתא היך כתבא ולעמא ועמא
היך לישניה והיך כתביה ועל יהודאי
היך כתבהון והיך לישנהון ופרעי
בכתאב אמלך פי דאך אוקת פי אשהר
אג פי אג ואעשרין מנה וכתב בגמיע
מא אמרהם בה מרדכי אלי אליהוד
ואבטארקה ואאמרא ורוסא אמדן
אדי מן אהנד אלי אחבשה קז ועשרין
מדינה מדינה ומדינה בכטהא ואמה
ואמה בלגתהא ואלי אליהוד בכטהם
ולגתהם ויכתב בשם המלך אחשורש
ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים
ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש
האחשתרנים בני הרמכים ואתכתב

ונחתום חתום ד׳ מל׳ בליש׳ צור תעודה חתום וכתוב בספר וחתום ביד כל אדם יחתום ונחתום בטבעת המלך — כתבו ד׳ בליש׳ ועתה כתבו
וכתבו אותה האיש הזה על היהודים

בשמיה דמלכא אחשורוש ואתחתם
בעזקתיה דמלכא ואשתדרין איגרתא
בידי רהטיא בסוסיון רכבי ריכשי
ערטולאי בני רמכאי פכתב באסם
מלך אחשורוש וכתם בכתאמדה
ובעת בטבעת מעבדור עלי ומסאר
ראבכי אביר ואבגנ נתאג ורמאך אשר
נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר
להקהל ולעמד על נפשם להשמיד
להרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה
הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז
דיהב מלכא ליהודאי דאית בכל קרתא
וקרתא למתכנשא ולמיקם על
נפשתהון למשיציא ולמקטל ולמובדא
ית כל חילוותא דעמא ומדינתא דעיקין
יתהון עמא וטפלא ונשיא ואף עובדיהון
נבוזין אן מלך גער ליהודאי פי
כל קריה וקריה אן יתגוקו ויתצרו
לאנפסהם פינפרו ויקתלו ויבזו גיש
כל אמה ומדינה מחאצריהם ואט
ואטפאלהם ונסאהם ויגנמון סלבהם
ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש
בשלושה עשר לחדש שנים עשר
הוא חדש אדר ביומא חד בכולהון

מדינתא דמלכא אחשורוש בתלת עסר
בירחא לירח תרי עסר דהוא ירחא דאדר
פי יום ואחד פי גמיע מדן מלך אחשור
פי יום אלג מן שהר אלי הו שהר אדר
פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה
ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים
עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם
פירוש כתבא ודייטיגמא את פרשת
שדיר מלכא אחשורוש איגרתא על
יתבי ימא ויבשתא ארבוני ומהוזאי
וכל רברבני מדינתא די דירין בכל ארעא
שלמכון יסגי כתבא כתבת למהוא
לכון דכד מטול דבעממין סגיאין
שלטית ועל יתבי ימא ויבשתא של
שליטית ואוף במלכותא לא מתרברב
אלא בניחותא רוחא וסכלתא ושלמתא
נהלך כל יומא ובשלמא סגיאה
למטיא שלמא סגיא לכל דדיירין
תחות מלכותי וכל דצבי למתגראה
בימא וביבשתא ולמתהפכא מעמא
לעמא ומלישנא ללישנא ארחינא
מן סיפי ארעא ועד סיפי ארעא כדין
כתבית למחוי לכון על תמימותא ועל
קשיטותא דאנחנא רחמין לכל עמא

ג ג יהוד
יוד
ג
עתידים
ק

ג
ג

כל מגלה לחדש ׳ וכל קריה לחדש ׳ כל מגלה ועשרים ומאה ׳ וכל קריה מאה ועשרים ׳ ולהיות ב׳ ולהיות לי משרתים

ומוקרין לכל מלכיא ועבדין טב עם
כל שלטוניא דארעא ואית מנהון בכל
גברין בישין דאתקריבו למלכותא ומלכו
אתמסרת בידיהון ובנכליהון ובשיקריהון
ואטעיו ית מלכותא וכתבו איגרתא דלא
תקנין קדם שמיא ואוף בבני אנשא
אנון ועל מלכותא אנון קשיין הדא
שאילתא דשאלו ממלכא למקטל
גברין צדיקין דמא סגיאה שפכין כד
ביש לא עבדו ודינא דקטלא לא הויין
חייבין ואיתיהון הני גוברין צדיקין אמור
ומשבחא בכל הדרא ומרדכי ורחבים
בכלהו בכמתא ומומא לית בהון ולא
באומתהון ואנא חשיבית בגרמי דאומא
אחריתי שאיל מני למתקריין בני למרי
עלמא דהוא ברא שמיא וארעא ומלכין
דכרבין דתקיפין מני דברא יתהון ולא
ולא אבהתהון מטול דהמן בר המדתא
אגגיא מהדר הוה ומזרעא דבית עמלק
הוה ואתא לותנא וחזא מינן טיבותא
ורבותא ושבחא סגיאה ורבינן יתיה
וקרינן יתיה אבוהי דמלכותא ומן דמלכא
הוה יהיב והוא לא הוה ידע למסוברא
יקרא אף לא לקבלא מלכותא לא הוה

מהדר בליביה למקטלי ולמיסב ית
מלכותא מטול דהמן בר המדתא אגגיא
צליבנן יתיה על צליבא וכל דהוה שוי
אסיקנן ברישיה ומן דברא שמיא וארעא
אסיק ית מחשבתיה ברישיה ונסך לכתאג
וגעל תוקיעה פיכל מדינה ומדינה מנשור
לגמיע לאמם ליכונו ליהוד מסתעדין
להדא ליום לינתקמו מן אויביהם הרצים
רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים
ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן
הבירה דהטואר לבירכשא ושלטונין
פקו טרידין ודחופין בגזירתיה דמלכא
ודיאטגמא אתפרסת בשושן בירתא
לפיוגרא כבי לילו ולבגו לכרגו מכאדין
מנדפעין באמר למלך ולתוקיע געלפי
סוס לגוסק ומרדכי יצא מלפני המלך
בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב
גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר
שושן צהלה ושמחה ומרדכי נפק מן
קדם מלכא בלבושא דמלכותא כד חזי
ושפיר ליבא ביקר סגי וכרבו יתירא
לביש לבושא דמלכותא מילא קרפסא
ותכילתא שייר בדהבא טבא ואופיר
ומקבעין ביה מרגלין ואבנין טבין

אבל וצום ובכי ומספד שק ואפר שעשו נתן להם הקב״ה אורה ושמחה וששון ויקר משתה ויום טוב ומשלוח מנות חלופם ושלשה ימים צמו ישרא׳

לבנין

לגינין סרבלא לביש מיינקא וכרום
ימא דמות כל ציפר גרפא דפרח
ועופי שמיא והוון דמיה דכיתונא
ארבע מאה ועשרין ככרי דדהב
והמינא מאחי בחרציה דמקבע בא
באורכוהי אבנא בורלא מוקין פרתאוין
דמי ברגליה מחתין במקרונין דדהבא
ומתחתמין בזמרגדין וספסירא מאה
תלי בחרציה מחתא בהו לתהלת די
דהבא וצייר עלוהי קרתא ירושלם ועל
ידיה דספסירא צייר עלוהי גדא דמחוא
בירא מראה מחית ברישיה די צייר
בצפעונין ועביר למרדכי לעילא מניה
כלילא דדהבא מקרונא לעילא מן
כלילא טוטפן דמקבען בדהבא די
דידיען כל עממיא אומיא ולישניא
דהוא מרדכי יהודאה דכתיב וראו כל
עמי הארץ ובמפקיה מרדכי שוקיא
באסא מכיכין ורדוותא בארגונא נגיד
כיילא כהניא נקטין בידיהון חצוצרתא
ומכריזין ואמרין כל דלא תבע שלמא
למרדכי ושלמא ליהודאי הדמין יתעביד
וביתיה נולי ישתוה ועשרה בנוי דהמן
פכזרין ידיהון ואזלין קדם מרדכי

ואמרין מן ואיהב אגרא ליהודאי
ומשלים אגריהון דרשיעא ברישיהון
והדין המן אבונן טפשא דאתרחיץ
על עותריה ועל איקריה מרדכי
ענותנא תבריה בצומיה ובצלותיה
ואסתר צדיקתא מריקא מן חרבא
דלית אפשר למלכתא למהלכא עם
בני אינאשי בשוקא חזר מרדכי עינוהי
וחזא יתה ואמר לה ברוך יי שלא נתננו
טרף לשניהם מתיבא אסתר ואמרה
עזרינו מעם יי עושה שמים וארץ
סגיאין מן בני אנשא הוו חדיין על
מפלתיה דהמן רשיעא ומודין ומשבחין
על פרקנא ויקרא דהוה ליה למרדכי
צדיקא בזמנא ההוא דהכדין כת מפרש
ואמר ומרדכי נפק מן קדם מלכא בל
בלבושא דמלכותא תכלא ומולא וכ
וכלילא דדהבא טבא ומכרך בוצא
וארגונא וקרתא דשושן צהלא וחדיא
ומרדכי נפק מן קדם מלכא ביקרא
רבא וברבותא סגיאתא ומודה ומשבח
קדם רבון כל עלמא יי דעבד ליה
נסין וגבורן ולעמיה דבית ישראל
והוא מרדכי שפיר בריוא ויאה בחזוא

בעיני כל שלטוני דמלכא לכוכב נגהא
והוא הוה לביש לבושא דמלכותא דתכ
דתכילתא וארגונא דזהורדתא טבא
ומרוק דדהבא סגיאה ותלבשתא מילתא
הות יתיבא על פגריה מלגו והיא מכבשין
באבנין טבין ומרגליין פסקון דבוצא
הוה יהיבין בשקוהי והרצוהי הוון אסירין
בתרין זונרין דדהבא חד מן ימיניה וחד
מן שמאליה ותליין בהון אבנין טבין
ומרגליין מסאנין עמוקין פרתאיין עובד
מרי תפלין דדהבא בין עינוהי וכרבלא
מריתא מנשרא איבה ברישיה ועלה
צייר קרתא דירושלם והיא מבדהקא
שוקין ופלטין והוא רכיב על סוסיא
מפגר באבנין טבין ומרגליין ועטיף
באוצטלוון אולוסריקין חיורא מצנפתא
במצנפתא דיהודאי וכל עולימי דמלכא
קלעיא וקשתיא הוו טעינין קשתתא
דדהבא ואזלין קדמוי ועליהון קשתאין
דדהבא וכל שוקא ושוקא זמרין ותו
ותושבחן משתמע בכל פינתא ופינתא
מנרתא דדהבא ודכספא דלקן וסיען
דיהודאי הוון קימין מן ימיניה ומן שי
שמאליה ליקריה ושבחא ליה. ובכל

שלטוני דמלכא ורברבנוהי הוון מכריזין
קדמוי ואמרין דין הוא אבוי דמלכא
ורבא ויקירא על יהודאי וקרתא דשושן
צהלא וחדיא׳ וכרג מרדכי מן חצרה
ﭏמלך בלבאס מלך מן אסמאנגון ואזרק
ותאג מן דהב כבירה ומדרע מן עשר
וארגואן וקריה ﭏסוס פארחה סארה׳

לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה
וְשָׂשֹׂן וִיקָר׳ ליהודאי הות נהורא וחדותא
ודיצא ויקרא׳ וכאן לﭏיהוד ﭏנור וﭏסרור
ופרח ועזי׳ וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל
עִיר וָעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ
מַגִּיעַ שִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן לַיְּהוּדִים מִשְׁתֶּה
וְיוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתְיַהֲדִים
כִּי נָפַל פַּחַד הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם׳ ובכל
מדינתא ומדינתא ובכל קריתא וקר
וקריתא אתר דפתגמא דמלכא
וגזירתיה מטיין דוצא וחדוא לי׳
ליהודאי ומשקיא ויומא טבא וסגיאין
מן עממא דארעא מתגיירין מטול דנפלת
דחלתא דיהודאי עליהון׳ ופי כל מדינה
ומדינה ופי כל קריה וקריה מוצע קד
בלג אמר ﭏמלך ותוקיעה פרח וסרור
לﭏיהוד ומגלס ויום צלח וכתיר מן אהל

ב׳
חס וכל
לשון
ארמית
דכות
ה׳
פיסו׳
אית
בהון
ובכל
ובכל

ה׳ פיסו׳ ובכל ובכל ויאמר אלהים נעשה אדם ובאו ומחו כל ההולך ואוצרתיך

ובכל מדינה ומדינה

מנשתיס ג׳

וארע יתיהודון ממא וקע פזע ליהוד
עליהם ובשנים עשר חדש הוא חדש
אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע
דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר
שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך
הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם
ובתרין עשר ירחין לירחא תרי עשר
הוא ירחא דאדר בתלת עשר יומין ביה
דקריבו פתגמוי דמלכא וגזירתיה
למתעבדא ביומא דסבירין בעלי דבבוהון
דיהודאי למשלט בהון ביה ביומא ההוא
אתהפכו יהודאי בשנאיהון ופי לשהר
ליבהו שהר אדר פי ליום לי גמנה לדי
בלג אמר למלך ותוקיעה אן ימתתל
פיה והו ליום לדי רגא פיה אעדא ליהוד
אן יתסלטו עליהם פאנקלבתו לא אן
יתסלטו ליהוד הם באעדאיהם נקהלו
היהודים בעריהם בכל מדינות המלך
אחשורוש לשלוח יד במבקשי רעתם
ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם
על כל העמים ואתכנשו יהודאי
בקרויהון בכל מדינת מלכא אחשורוש
למפשט ידיהון בבני אנשא דבעיין
בבישתהון וגברא לא קם קדמיהון מטול

דנפלת דחלתהון ואימתהון על כל
אומיא ותגוקו ליהוד פי קראהם פי גמיע
מדן למלך אחשורוש ומדו איריהם עלי
טאלבי שרהם ולם יקף בין איריהם אנסאן
ממא וקע פזעהם עלי גמיע לשעוב
וכל שרי המדינות והאחשדרפנים
והפחות ועשי המלאכה אשר למלך
מנשאים את היהודים כי נפל פחד
מרדכי עליהם וכל שלטוני מדינתא
ועבדי עבידתא דמלכא משבחין ית
יהודאי ארי נפל דחלתא דמרדכי עליהון
וגמיע ריסא מדן למלך ולכטארקה
ולאמרא ועמאל למלך משרפין ליהוד
ממא וקע פזע מרדכי עליהם כי גדול
מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל
המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול
מטול דתקוף הוא מרדכי בביתיה
דמלכא ושמעיה אזיל בכל מדינתא
מטול דגברא מרדכי אזיל בכל מדינתא
מטול וסגי לאן מרדכי עצים פי בית
למלך ודכרה מתצל פי גמיע למדן
לאנה כל מא גא עצם ויכו היהודים בכל
איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו
בשנאיהם כרצונם וקטלו יהודאי

מנשאים ג׳ ולא יהיה פליט ושריד ועל הארץ אשר הם מנשאים את היהודים ס ג׳ מלין מן יא אתין וכתו עבותיהן וכעלילותיכם והאחשדרפנים

בכל שנאיהון מחתא דחרבא ודקטלא
ודשיציין ועבדו בשנאיהון דרבעו
נפשהון פקתלו אליהוד פי גמיע אעדאהם
צרב סיף וקתל ואבאדה ותצנעו באעדאהם
רצאהם ובשושן הבירה הרגו היהודים
ואבד חמש מאות איש ובשושן בירתא
קטלו יהודאי ושיציאו חמיש מאה
גוברין ופי סוס אלגוסק קתלו אליהוד
ואבאדו כמס מאיה רגלא

ואת פרשנדתא
ואת דלפון
ואת אספתא
ואת פורתא
ואת אדליא
ואת ארידתא
ואת פרמשתא
ואת אריסי
ואת ארידי
ואת ויזתא

עשרת בני המן בן המדתא צרר
היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם
וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא
וית פורתא וית אדליא וית ארידתא
וית פרמשתא וית אריסי וית ארידי

וית ויזתא עשרתי בנוי דהמן בר המדתא
אגגאה דהוה מעיק ליהודאי קטלו אלא
בביזתא לא אושיטו ית ידיהון עשרה
בני המן בן המדתא אלאגגי עדו אליהוד
קתלו ופי אלגנימה לם ימדו אידיהם
ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן
הבירה לפני המלך ביומא ההוא על
מניינא דקטיליא בשושן בירתא קדם
מלכא פי דלך אליום רפע עדד אלמקתולין
פי סוס אלגוסק אלי חצרת אלמלך ויאמר
המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה
הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש
ואת עשרת בני המן בשאר מדינות
המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך
ומה בקשתך עוד ותעש ואמר מלכא
לאסתר מלכתא בשושן בירתא קטלו
יהודאי וגמרו חמיש מאה גוברין
וית עשרתי בנוי דהמן בשאר מדינתיה
דמלכא מה עבדו ומה שאילתיך אסתר
מלכתא ומה בעותיך תיבן ויתעביד
פקאל אלמלך לאסתר אלמלכה אדא כאן
דא פי סוס אלגוסק קתלו אליהוד ואבאדו
כמס מאיה רגלא ועשרה בני המן פי
באקי מדן אלמלך מא דא צנעו ומא סואלך

פור התפוררה אתה פוררת ואת פורתא כולה מל׳ בעל׳ ב׳ ווין בקל׳ אריכין וו דגחון וו דויזתא אין עושין כתבן אריח על גבי לבנה לפי
שאין תקומה למפלתן של רשעים

פתעטינה ומא טלבתך איצא פתקיא
ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן
גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות
כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על
העץ ואמרת אין על מלכא שפיר יתיה
יתיהיב אוף למחר ליהודאי כדין גזירת
יומא דין וית עשרתוי בנוי דהמן יתלון
על צליבא פקעת אסתר אן ראי למלך
אן יגעל איצא גדא פרח לליהודאי די פי
סוסאן יצנעו סביל הדא ליום ועשרה
בני המן יצלבו עלי כשבה ויאמר
המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן
ואת עשרת בני המן תלו ואמר מלכא
למעבד כן ואתפרסת דיאטיגמא בשושן
בירתא וית עשרתי בנוי דהמן צלבו
יתהון על צליבא המן אצטליב על
תלת אמין פרשנדתא רחיק מניה
אמה חדא פרשנדתא אצטליב על
תלת אמין דלפון רחיק מיניה אמה
חדא דלפון אצטליב על תלת
אמין אספתא רחיק מניה אמה
חדא אספתא אצטליב על תלת
אמין פורתא רחיק מניה אמה
חדא פורתא אצטליב על תלת

אמין ארליא רחיק מניה אמה
חדא ארליא אצטליב על תלת
אמין ארידתא רחיק מניה אמה
חדא ארידתא אצטליב על תלת
אמין פרמשתא רחיק מניה אמה
חדא פרמשתא אצטליב על תלת
אמין אריסי רחיק מיניה אמה
חדא אריסי אצטליב על תלת
אמין ארידי רחיק מניה אמה
חדא ארידי אצטליב על תלת
אמין ויזתא רחיק מיניה אמה
חדא ויזתא אצטליב על תלת
אמין עשיראה עשרתי בנוי דהמן
אצטליבו על צליבא והוה צליבא
משקע בארעא תלת אמין ובריה הוה
רם מן ארעא ארבעין אמין והוה
המן צליב דצליבא ארבעין וארבעה
אמין והוה המן צליב ברישיה סכום
חמשין אמין והוה המן ובנוי צליבין
על חד צליבא אתא מרדכי וחזא להמן
וית בנוי צליבין על חד צליבא ענה
מרדכי ואמר להמן את חשבת למעבד
בישתא לעמא בית ישראל וידע סתיר
סתיראתא וגליתא אפיק מחשבתך

בריישך אתבעית למקטליהון ולשיצאה
יתהון מן כנפוי דאבונן דבשמיא ואבנין
עברין עמך וצלבנון לברך תחות
כנפוהי פקד מלך אין יתעבדאן וגעל
אתוקיע פילסוס ועשרה בני המן צלבוי
ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם ביום
ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו
בשושן שלש מאות איש ובבזה לא
שלחו את ידם ואתכנשו יהודאי דהוון
בשושן תוב ביומא דארבעת עשר
לירחא דאדר וקטלו בשושן תלת מאה
גוברין ובבזתא לא אושיטו ית ידיהון
ותגמעו אליהוד אלדי פי סוס פי אליום אלי״ד
מן שהר אדר איצא פקתלו פי סוס
תלאת מאיה רגלא ופי אלגנימה לם ימדו
אידיהם ושאר היהודיים אשר במדינות
המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח
מאיביהם והרוג בשנאיהם חמשה
ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם
ושרכא דיהודאי דהוון במדינתא דמל
אחשורוש אתכנשו וקמו והוו מ״רי
נפשהון ואתניחו מן בעלי דבביהון ק
וקטלו בשנאיהון חמשין ושבעה אלפין
ובבזתא לא אושיטו ית ידיהון ואלין

גבריא דקטלו יהודאי אינון שנאיהון
דישראל דהוו אמרין להון מיכן ועד
דקליל יומין אנן קטלין לכון וטרפינן
לבניכון לארעא ובאקי אליהוד אלדי פי
גמיע מדן אלמלך תגמעו ואנתצרו לאנפס
הם ואסתראחו מן אעדאהם וקתלו בש
בשאניהם כמסה וסבעין אלפא ופי
אלגנימה לם ימדו אידיהם ביום שלושה
עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר
בו ועשה אתו יום משתה ושמחה ביום
תלת עשר לירחא אדר ואתניחו בארבעה
עשר ביה ועבדו יתיה יומא דמשקיא
וחדותא ודלך פי אלי״ג מן שהר אדר ואס
ואסתראחו פי אלי״ד מנה וצנעוה יום שרב
ופרח והיהודיים אשר בשושן נקהלו
בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו
ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום
משתה ושמחה ויהודאי דהוון בשושן
אתכנשו בתלת עשר ביה ובארבעת
עשר ביה ואתניחו בחמישת עשר ביה
ועבדו יתיה יומא דחדותא ומשקיא
ואליהוד אלדי פי סוס תגמעו פי אלי״ג מנה
ואלי״ד מנה ואסתראחו פי אלט״ו מנה ותנ
וצנעוה יום שרב ופרח על כן היהודיים

היהודיים דבת׳ היהודיים ג׳ לשקול על גנזי המלך ביהודיים ביום ההוא נתן על אשר שלח ידו ולהיות היהודיים עתידים והיהודיים אשר בשושן דדינ׳ פס׳
כל שלוש תיבות שהטעם אחר האות הראשון שבתיבה כמות יצו יץ אתך ודומה לו מלמעלה יקרא ויתנקר בר מן ביום ארבעה עשר

הפרוזים הישבים בערי הפרזות עשים
את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה
ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש
לרעהו׃ מטול הכא יהודאי דהוון בכפרנא
דיתבין בקרוין דקיקתא עבדין ית יומא
דארבעת עשר לירחא דאדר משקיא
וחדותא ויומא טבא ומשאלין מאני
גבר לחבריה׃ לדלך אליהוד אלאבציין
אלמקימין פי קראא אלארבאץ׳ יצנעון יום
יום יד מן שהר אדר פרח ושרב ויום צלח
ליאאן ובעת אנצבה כל רגל לי צאחבה׃
ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח
ספרים אל כל היהודים אשר בכל
מדינות המלך אחשורוש הקרובים
והרחוקים׃ וכתב מרדכי ית כל פתגמיא
האלין ושדר ית איגרתא על כולהון
יהודאי דבכל מדינתא דמלכא אחשורוש
קריביא ורחיקיא׃ פכתב מרדכי הדה
אלאמור ובעת בכתב אלי גמיע אליהוד אלדי
פי גמיע מדן אלמלך אחשורש אלקריבין
ואלבעידין׃ לקים עליהם להיות עשים
את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת
יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה׃
למקיימא עליהון למהוי עבדין ית

יומא דארבעת עשר לירחא דאדר וית
יומא דחמישת עשר ביה בכל שנא ושנא׃
ליוגב עליהם אן יתכדו יום יד מן שהר
אדר ויום טו פי כל סנה וסנה׃ כימים אשר
נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש
אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל
ליום טוב לעשות אותם ימי משתה
ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו
ומתנות לאביונים׃ היך יומיא דאתנחו
בהון יהודאי מן בעלי דבביהון וירחא
דאתהפיך להון מן עקתא לחדותא ומן
אבלא ליומא טבא למעבד יתהון יומא
דמשקיא וחדותא ומשאלין מאני גבר
לחבריה ויהבין מתנתא למסכינייא׃
כאליומין אלדי אסתראחו פיהמא אליהוד
מן אעדאהם ואלשהר אלדי אנקלב להם
מן חסרה לפרח ומן חזן ליום צאלח אן
יצנעוהמא יומי שרב ופרח ובעת הדאיא
בעץ׳ לבעץ׳ והבאת ללמסאכין׃ וקבל
היהודים את אשר החלו לעשות ואת
אשר כתב מרדכי אליהם׃ וקבילו יהו
יהודאי עליהון ית מה דשריין למעבד
וית מה דכתב מרדכי עליהון׃ פקבל
אליהוד מא אבתדו אן יצנעוה ומא כתב

פרזות ג ואמרת אעלה על ארץ פרזות תשב ירושלם בערי הפלזות ... כימים ד דגע וסימנ׳ אשר ישבתם הראשונים וחברון כימים אשר

וקבלו יהודאי עליהון ית מא דשריין למעבד וית מא דכתב
מרדכי עליהון : פקבלו אליהוד מא אבתדו אן יצנעוה ומא כתב מרדכי אליהם :

מרדכי עליהם׃ כי המן בן המדתא האגגי
צרר כל היהודים חשב על היהודים
לאבדם והפל פור הוא הגורל להמם
ולאבדם׃ מטול דהמן בר המדתא אגגאה
מעיקהון דיהודאי יחשיב על יהודאי
למגמרא יתהון ולשיצאה יתהון וכד
חזו להמן ובנוי צליבין על צליבא ומין
סגיאין אמרין לה לאסתר למה את
אסתר מעברא על מה דכתיב באוריתא
דקודשא לא תבית נבילתיה על צליבא
ענת אסתר ואמרת להון על דקטל
שאול לגיורי גבעונאה הוון בנוי צל
צליבין על צליבא מן יומא שירווי
חצדא דסערין ועד דנחת עליהון מטרא
הוון אישתא ירחין וכד הוון בית ישראל
סלקין מתחזן בבית מקדשא הוון מ
עממיא אמרין להון למא אלין צליבין
ענו בית ישראל ואמרין להון על דפשט
ידיה בגיורי דגבעונאי וקטל יתהון
וכען המן רשיעא דבעא לשיצאה
כל דבית ישראל על חד כמה וכמה
דיהוי הוא ובנוהי צליבין על צליבא
כל יומי עלמא׃ באן המן בן המדתא
לאגגי עדו ליהוד דבר עליהם אן יבירהם

ואוקעהם לקרעה ליהימהם ויבירהם׃
ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב
מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים
על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ׃
ובמעלת אסתר קדם מלכא אמרת מה
דכתיב בספרא משיציא תשיצון ית
שוסרו דכרנהון מתחות שמיא והשיב
מחשבן בישן על בית ישראל ומחשבתיה
ברישיה סלקת וצלובו יתיה וית בנוי
על צליבא׃ ועند דכולהא בין ידי אלמלך
קאל קולא מע אלכתאב באן ירגע תדבירה
אלרדי אלדי דברה עלי אליהוד פי ראסה
וצלבוה ובניה עלי כשבה׃ על כן קראו
לימים האלה פורים על שם הפור על
כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו
על ככה ומה הגיע אליהם׃ מטול כדין
קרון ליומיא האלין פורים על שם
פורתא ועקתא דערעון יתהון מטול
כדין כתיב מפרש באגרתא הדא מה
חזון על כדין מה אירע להון׃ לדאך
סמיא הדין אליומין אלסהאם עלי אסם
דאך אלסהם עלי מא פי צאהרה הדה
אלרסאלה ואי שי כאן ואי שי נאלהם׃
קימו וקבלו היהודים עליהם ועל

ו לשון נפילה דחס יוד וסימנה ולכפל ירך רק הפילה ויפלו גדלות דיונה והפל פור באש יפליה והיה תפלו לימים ה דגש עשרת בסף
לימים ובגלחו את ראשו   על כן קראו

זרעם ועל הנלוים עליהם ולא יעבור
להיות עשים את שני הימים האלה
ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה׃ קיימו
וקבילו יהודאי עליהון ועל בניהון ועל
כל דמתוספין עליהון ולא יפסקון למ
למהוי עבדין ית תרין יומיא האלין
היך כתביהון והיך כזמני מניניהון בכל
שתא ושתא׃ אוגבו אליהוד וקבלו עליהם
ועלי נסלהם ועלי גמיע אלמנצאפין
איהם ולא יתגאוזונה אן יתכלון הדין
אליומין שבה כתאבהמא ווקתהמא פי
כל סנה וסנה׃ והימים האלה נזכרים
ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה
מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים
האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם
לא יסוף מזרעם׃ ויומיא האלין נדכרין
ונתעבדין בכל דרא ודרא זרעיתא וז
וזרעיתא מדינתא ומדינתא קרתא
וקרתא ויומי פוריא האלין לא יעברון
מן גו יהודאי ודוכרנהון לא יפסוק מן
גו בניהון׃ אן יכון הדין אליומין מדכורין
ומצנועין פי כל גיל וגיל ועשירה ומ
ומדינה וקריה והדה אלסהאם לא תזול
מן בין אליהוד ודכרהא לא ינקטע מן

נסלהם׃ ותכתב אסתר
המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את
כל תקף לקים את אגרת הפרים הזאת
השנית׃ וכתבת אסתר מלכתא ברתיה
דאביחיל ומרדכי יהודאה ית כל תוקפא
לקיימא ית איגרתא דפוריא תניינות
מטול דאיזהות שתא דעבורא לא
יקרון מגילתא באדר קדמאה אלא
באדר תניינא יקרון יתיה ושדור איגרתא
על כולהון יהודאי למאה ועשרין
ושבע מדינן מלכותא דמלכא אחשורש
פתגמי דשלמא ומילי דקושטא פכתבת
אסתר אלמלכה אבנת אביחיל ומרדכי
אליהודי בגמיע אלתשדיד ליוגב הדה
אלסהאם אלתאניה׃ וישלח ספרים אל כל
היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה
מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת׃
ושדור איגרתא וג׳ ובעת אלי גמיע אליהוד
אלמאיה וז׳ וכ׳ מדינה ממלכה אחשורש
כלאם אלסלאם ואלחקאיק׃ לקים את ימי
הפורים האלה בזמניהם כאשר קים
עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה
וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם
דברי הצומות וזעקתם׃ למקיימא ית

אסתר המלכה יד׳ וידע הדבר ויהי בלוות המלך לא הביאה אסתר לשתות ביום השני תנ׳ דפיסוק׳ ושלא אמר מי הוא זה והמן עמד ביום ההוא נתן הנה
בית המן ומה שאלתך ותכתב לקים׃ ·· ס

יומי פוריא האלין בזמניהון היך כמה
דקיימו עליהון על נפשהון ועל בניהון
מילי דצומא ודתעניתא׃ אליוגבו הדין
אליומין אלסהאם פי אוקאתהמא במא
אוגב עליהם מרדכי אליהודי ואסתר
אלמלכה וממא אוגבו עלי אנפסהם ועלי
נסלהם אמור אלצום ואלזעיקה׃ ומאמר
אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב
בספר׃ ומאמר אסתר קיים מילי דפוריא
האלין ואתכתב בספרא׃ וקול אסתר
אוגב איגאב הדה אלסהאם וכתב פי אל
אלכתאב׃ וישם
המלך אחשרש מס על הארץ ואיי
הים׃ ושוי מלכא אחשורוש תמה על
ארעא וכד ידע מלכא אחשורוש עמה
דאסתר ותולדתה שוי יתהון בני חורין
בגו עלמא ושעביד כולהון אומתא
כולהון ושוי תמה על ארעא ועל תיג
תגארי ימא׃ וציר אלמלך אחשורוש
דמה כארגה עלי אלבלדאן ועלי סאחל
גזאיר אלבחר׃ וכל מעשה תקפו וגבורתו
ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו
המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי מדי ופרס׃ וכל עובדא
דתוקפיה וגבורתיה ופירוש רבותא
דמרדכי דרביה מלכא הלא אינון
כתיבין על ספרא דמילי יומיא למלכי
מדי ופרס׃ וגמיע כבר שדתה וגברותה
ושרח תעצים מרדכי אלדי עצמה אל
אלמלך הי מכתובה פי דיואן אכבאר
אלזמאן למלוך מאהאת ופארס׃ כי
מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש
וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש
טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו׃
מטול דמרדכי יהודאה הוה תניין
למלכא אחשורוש ורבהון דיהודאי
ורעו בסגיאת הון דרה ואתבע טבתא
לעמיה וממליל שלמא לכל זרעיה
בנבואתהון׃ אן מרדכי אליהודי וזיר
אלמלך אחשורוש וגליל ליהוד ומרצי
לכתיר מן אכותה ומלתמס אלכיר
לקומה וטאלב אלסלאמה לגמיע נסלהם
ומכלם גמיע אלה באלסלאם׃

סכום הפסוקים מאה וששים ושבעה
סימן קסז

ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות
דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את

מן ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל עד סוף מגלה פרים הפרים חס וו ושאר פורים הפורים מל וו ◦ כל מגלה אחשורוש כת מל
במג חס וו אחרון וחד חס דחס ויש המלך אחשרש ◦ העיר ה׳ מי העיר ממזרח העיר יי׳ את רוח ובשנת אחת וחבירו ויקומו ראשי האבות